Proletari din toate ţările uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 465
Vineri 10 octombrie 1958

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

SĂ FIE TERMINATE ÎNSĂMÎNŢĂRILE!

Se însămînţează de zor şi la gospodăria de stat Carani, regiunea Timişoara. Din cele 1.200 ha planificate pînă zilele trecute s-au şi însămînţat 800 ha.

In fotografie, tractoristul Schannen Adam care îşi depăşeşte norma zilnică cu 20-30 la sută.

Foto: V. BURLACU

Al zecelea plan anual îndeplinit înainte de termen

S.M.T. Hărman din regiunea Stalin, raportează ministerului Agriculturii şi Silviculturii că, în cinstea zilei de 7 octombrie, cînd s-au împlinit zece ani de la înfiinţarea primelor staţiuni de maşini şi tractoare, a îndeplinit planul anual iniţial. ACESTA ESTE AL ZECELEA PLAN ANUAL INDEPLINIT INAINTE DE TERMEN. Realizînd şi depăşind planul an de an, executînd numai lucrări de bună calitate, gospodăriile colective din raionul Codlea, deservite de S.M.T. Hărman, s-au întărit puternic devenind, multe din ele, milionare.

Gospodării fruntaşe

In toamna acestui an, la gospodăria agricolă de stat Jegălia, regiunea Constanţa, unde tractoriştii sînt organizaţi numai în brigăzi speciale, pregătirile pentru însămînţări au fost executate în mult mai bune condiţiuni ca în ceilalţi ani. Ca urmare a executării din vreme a arăturilor necesare, zilele trecute însămînţările de toamnă au fost complet terminate.

Şi la gospodăriile de stat Feteşti, Luciu-Giurgeni şi Costache Burcă din aceeaşi regiune, semănatul păioaselor a fost terminat, cu mai bine de o săptămînă înainte de termenul planificat.

Temei recoltei viitoare

Gospodăriile colective din comunele Băduleasa şi Uda-Clocociov, precum şi cele două întovărăşiri agricole din comuna Cîrligaţi au terminat însămînţările de toamnă. Urmînd exemplul acestora, membrii întovărăşirilor agricole şi ţăranii muncitori individuali din comunele Rîioasa, Traian şi N. Bălcescu au terminat şi ei însămînţările, în seara zilei de 3 octombrie.

De asemenea, harnicii muncitori ai ogoarelor din raionul Turnu Măgurele au cărat pe cîmp cantitatea de aproape 24.000 tone de gunoi de grajd şi au executat, pe suprafaţa de aproape 8.000 hectare, arături pentru însămînţările de primăvară.

TR. BARBALATA
corespondent

Dar schimbul al 2-lea?

In aceste zile ale începutului lui octombrie, numeroşi mecanizatori de la S.M.T. Budeşti, regiunea Bucureşti, zoresc să termine într-un timp cît mai scurt, muncile de toamnă, la unităţile deservite. Merită a fi subliniate succesele dobîndite de către mecanizatorii din brigada a IV-a permanentă, care lucrează la gospodăriile colective din Şoltanu şi Vasilaţi. Ei au executat 158 hantri la discuit, au însămînţat aproape 295 de hectare, iar din planul arăturilor adînci au realizat aproape 200 de hantri.

Trebuie arătat însă că S.M.T. Budeşti are de executat încă un mare volum de arături pentru însămînţări, ca şi lucrări de discuit, semănat şi arături adînci, la cele 11 gospodării colective şi 65 de întovărăşiri agricole cu care a încheiat contracte, în toamna acestui an. E deajuns să amintim că din cei 13.144 hantri planificaţi, pînă acum cîteva zile nu realizase decît 4.580 hantri, adică abia 38 la sută din planul campaniei de toamnă.

Ce s-ar putea face aşadar, ca productivitatea muncii pe cele 73 tractoare ale staţiunii, să crească?

In primul rînd, munca de îngrijire şi exploatare a tractoarelor să fie mai bine organizată, astfel încît fiecare tractorist să realizeze norma zilnică. In prezent, în unele brigăzi ca de pildă cele care lucrează în comunele Curcani, Aprozi, Pîrlita, etc., sînt destui tractorişti care nu execută nici 3 hantri zilnic la arături.

Dar mai există o cale cu ajutorul căreia în cele mai multe S.M.T.-uri din ţară, este folosită întreaga capacitate de lucru a tractoarelor: organizarea schimbului al 2-lea.

La S.M.T. Budeşti însă, nu există organizat acest schimb, nici măcar la un singur tractor. S-ar putea crede că această situaţie se datorează lipsei tractoriştilor. Dar lucrurile nu stau aşa. In afară de cei 8 elevi din anul al 2-lea al şcolii de tractorişti din staţiune (dintre care unii, cum e V. Ceauşu, repartizat la colectiva din Budeşti, „lucrează tot atît de bine ca şi mecanizatorii vechi, cu experienţă" — aşa cum mi-a spus însuşi tov. Ilinca, directorul staţiunii), de aproape o săptămînă au mai sosit la practică şi 10 elevi din anul trei al şcolii de tractorişti din Roşiori. In plus, staţiunea a angajat special pentru schimbul al doilea, alţi 5 mecanizatori cu armata făcută. Aceşti 23 de tineri ar putea fi folosiţi, sub supravegherea şefilor de brigadă, la lucrările ce se execută ziua, în vreme ce tractoriştii titulari ar putea executa arături în schimbul de noapte. Dacă s-ar proceda în felul acesta, s-ar putea realiza într-o singură decadă cel puţin 690 de hantri în plus.

Este necesar ca de îndată, folosindu-se forţele de lucru existente, să se acorde toată atenţia organizării schimbului al 2-lea la un număr cît mai mare de tractoare, astfel încît ritmul arăturilor şi însămînţărilor să fie grăbit şi în raza de activitate a S.M.T.-ului Budeşti.

AL. RAICU

Grîu nou pe Bărăgan

De la Feteşti, trenul ce vine dinspre Constanţa goneşte cîteva ore pe şesul Bărăganului. De o parte şi de alta a liniei ferate, cît vezi cu ochii se-ntind ogoarele gospodăriilor agricole de stat Jegălia, Dragalina, Ivăneşti, Dîlga şi altele. Gospodării mari, cu mii de hectare, unde grîul deţine un rol de frunte în cadrul structurii culturilor; unităţile mai sus amintite obţin an de an recolte tot mai bogate, contribuind astfel la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu pîine. Gospodăria „Partizanul" din comuna Dragalina, bunăoară, a dobîndit în acest an peste 2.000 kg grîu la ha pe o suprafaţă de 3.730 ha, dînd pentru formarea fondului central de cereale al statului aproape 100 de vagoane peste plan.

O experienţă valoroasă au căpătat în ultimii ani gospodăriile din această parte a Bărăganului în ceea ce priveşte agrotehnica ce trebuie aplicată la cultura grîului. In cadrul acestei agrotehnici, s-a constatat că un rol foarte important îl are însămînţarea timpurie. In această situaţie era firesc ca lucrătorii din gospodăriile agricole de stat Feteşti, Jegălia, regiunea Constanţa şi Dragalina, Ivăneşti, Dîlga, regiunea Bucureşti, să depună toate eforturile pentru a termina cît mai grabnic însămînţările de toamnă. Ceea ce s-a şi făcut. Nici o mirare deci că, acum, pe primele tarlale însămînţate la mijlocul lunii septembrie, grîul a răsărit, înverzind cîmpia.

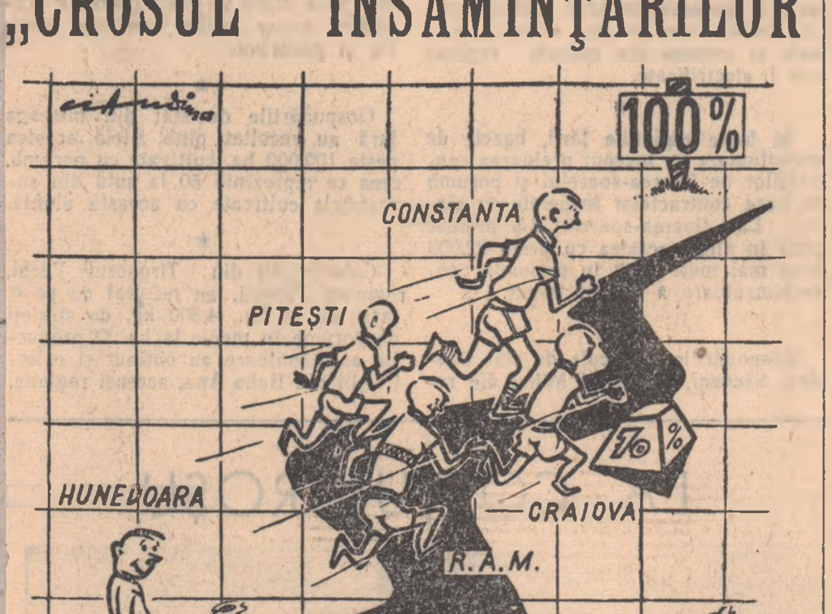
L. G.

De ce atîta tărăgănare?

Deşi timpul este înaintat, unele gospodării agricole de stat din regiunea Craiova, tărăgănează nejustificat executarea însămînţărilor de toamnă. Ce-i drept gospodării ca Breasta şi Botoşeşti-Paia, care au folosit din plin întregul utilaj precum şi fiecare zi bună de lucru au reuşit să însămînţeze 80 la sută din suprafaţa planificată. Intr-un stadiu înaintat se află şi altele printre care Ciocăneşti, Piscu-Sadovei, Caracal şi Robăneşti. Nu acelaşi lucru se poate spune însă despre gospodăriile din Segarcea (director Iliescu Constantin), Burila Mare (director Bîrceru Dumitru), Moţăţei (director Plăvan Constantin), care îşi ascund propriile lor lipsuri în aşa zisele condiţii obiective. Insă cauzele sînt altele. Conducerile acestor gospodării nu s-au străduit să folosească la maximum tractoarele şi maşinile agricole pe care le au, n-au organizat schimbul II pentru ca tractoarele să lucreze şi în timpul nopţii. Este necesar ca Trustul regional Goştat Craiova să ia cele mai eficace măsuri pentru terminarea grabnică a însămînţărilor la timpul stabilit.

G. R.

„CROSUL" ÎNSĂMÎNŢĂRILOR

42,1 LA SUTA! Acesta este procentul pe ţară, realizat pînă la 4 octombrie, în marea bătălie a însămînţărilor.

In întrecerea ce se desfăşoară pe ogoare, regiunea Constanţa, prima regiune din ţară complet colectivizată, se află în frunte: a realizat 70,4 la sută din planul de însămînţări; Craiova (68 la sută) hotărîtă să iasă învingătoare, grăbeşte pasul spre startul de sosire. In plutonul fruntaş regiunea Piteşti (61,8 la sută) şi Regiunea Autonomă Maghiară (50,9 la sută) dornice să se reabiliteze pentru întîrzierile din primăvară, se silesc să le ajungă pe primele şi, eventual, să cîştige întrecerea. Spre coada clasamentului, regiunea Hunedoara (16,8 la sută) se plimbă în „pas de voie" bucuroasă parcă de faptul că nu-i chiar ultima, în timp ce regiunea Oradea (11 la sută) mulţumită de laurii unor victorii obţinute în ce priveşte producţiile la hectar, face un mic popas, fredonînd, se pare, cîntecul „Foaie verde trei scaieţi, toamna ţine mult, băieţi".

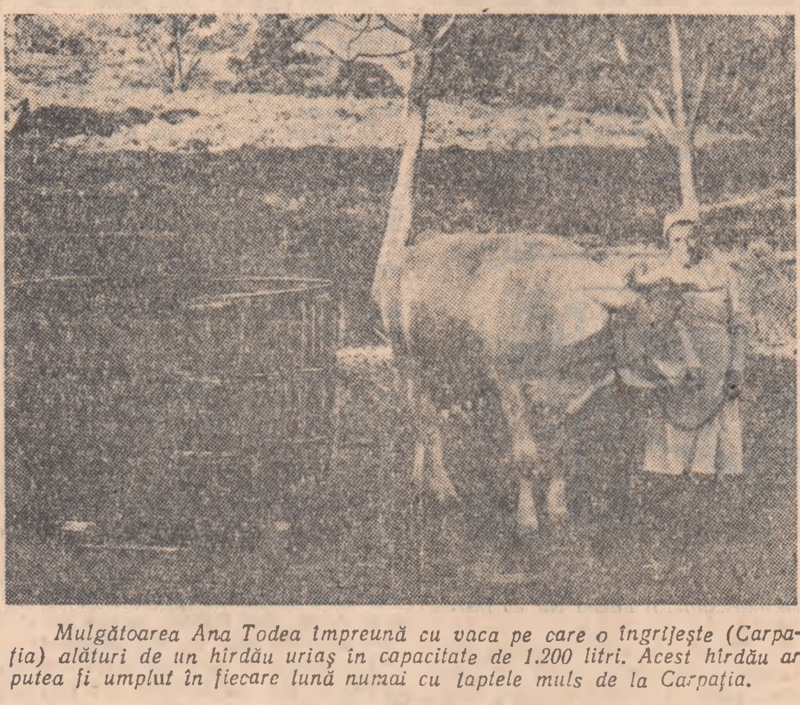
Din experienţa gospodăriei agricole de stat Grabaţi (II)

ZECE MII LITRI LAPTE PE AN DE LA O VACĂ

Bănăţenilor le-a mers faima că sînt mari meşteri în creşterea animalelor. Şi pe bună dreptate. Cine nu s-a minunat, trecînd prin aceste meleaguri, de vacile mari arătoase, de porcii abia mişcîndu-se de graşi, ori de mulţimea păsărilor de prin ogrăzi. De aceea nu este de mirare că tocmai o gospodărie agricolă de stat de prin aceste locuri, cum este cea din Grabaţi, obţine an de an rezultate bune în creşterea animalelor.

Specialitatea acestei unităţi (afirmată de acum printre toate Gostaturile din regiunea Timişoara) este creşterea vacilor de lapte, ramură de producţie unde s-au obţinut producţii deosebit de valoroase în ultimii ani. In prezent, gospodăria posedă un efectiv total de 305 bovine de rasă Simmental, din care 110 vaci de lapte şi 115 juninci montate. In ceea ce priveşte producţia, planul anual prevedea realizarea a 3000 l lapte pe cap de vacă furajată. La sfîrşitul lunii septembrie însă, se obţinuseră deja de la fiecare vacă cîte 3.200 l lapte, ceea ce lasă să se întrevadă că pînă la sfîrşitul anului producţia planificată va putea fi depăşită în total cu peste 150.000 l. lapte. Numai în trimestrele I, II şi III gospodăria a livrat statului peste plan mai mult de 5 vagoane de lapte.

In anul 1957, din vacile existente doar una singură dăduse o producţie anuală de 7.600 l lapte. Acum, de la un număr de 16 vaci se realizează zilnic o producţie de 30—40 l fiecare, de la alte 35 o producţie de cîte 20—30 l, iar de la restul efectivului cîte 15 l. In medie, se obţin zilnic 17 litri pe cap de vacă furajată şi 22 litri pe cap de vacă mulsă. Dintre vacile gospodăriei se detaşează cea cu numele Carpaţia, care de la începutul anului şi pînă la 23 septembrie a dat o producţie de 7.332 litri lapte, adică o medie zilnică de 36,5 litri. Trebuie arătat însă, că în luna aprilie, timp de 3—4 săptămîni după fătare, această vacă a dat zilnic 44 litri lapte. Ulterior, în lunile mai, iunie, iulie, august şi septembrie producţia a oscilat între 40—43 litri lapte zilnic, în prezent menţinîndu-se constantă în jurul acestei limite. In asemenea situaţie e lesne de înţeles că pînă la sfîrşitul anului producţia de lapte realizată de la Carpaţia va depăşi 10.000 litri.

Mulgătoarea Ana Todea împreună cu vaca pe care o îngrijeşte (Carpaţia) alături de un hîrdău uriaş în capacitate de 1.200 litri. Acest hîrdău ar putea fi umplut în fiecare lună numai cu laptele muls de la Carpaţia.

Desigur, munca pentru dobîndirea unor rezultate atît de bune n-a fost de loc uşoară.

Incă din anul 1951 în gospodăria din Grabaţi s-a început o acţiune susţinută de selecţie riguroasă a tineretului taurin. In acest fel au fost identificaţi numai acei indivizi care prezentau caractere specifice pentru realizarea unei mari producţii de lapte. Ulterior, pe măsură ce unele din vaci s-au dovedit a fi mai productive, ele au primit o îngrijire specială. In ceea ce priveşte produşii, trebuie subliniat faptul că majoritatea juncincilor proveniţi de la vacile cele mai productive au fost opriţi în gospodărie, împrospătînd an de an efectivul matcă. Bineînţeles că o parte dintre produşi, mai ales tăuraşii, au fost predaţi ca reproducători şi altor gospodării agricole de stat din regiune, precum şi unui însemnat număr de gospodării colective. Bunăoară, din juncincile şi tăuraşii luaţi de la Grabaţi, gospodăria agricolă de stat din comuna Bulgăruş şi-a creat pînă în prezent un lot valoros de taurine, care numără peste 590

GH. LEU

(Continuare în pag. 3-a)

La deschiderea Lunii prieteniei romîno-sovietice

Prezidiul adunării festive

Miercuri seara în sala Teatrului C.C.S. din Capitală a avut loc adunarea festivă cu prilejul deschiderii Lunii prieteniei romîno-sovietice organizată de Consiliul General A.R.L.U.S.

La adunare au luat parte tovarăşii Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Leonte Răutu şi Ştefan Voitec, membri supleanţi ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, A. Mălnăşan, şi V. Dumitrescu, adjuncţi ai ministrului Afacerilor Externe, conducători ai instituţiilor centrale şi ai organizaţiilor obşteşti, membri ai Consiliului General A.R.L.U.S., oameni ai artei şi culturii, generali şi ofiţeri superiori, reprezentanţi ai presei, numeroşi oameni ai muncii.

In prezidiul adunării au luat loc tovarăşii acad. Atanase Joja, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, acad. P. Constantinescu-Iaşi, Gh. Hossu, acad. Ilie Murgulescu, vicepreşedinţi ai Consiliului General A.R.L.U.S., V. F. Nikolaev, însărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la Bucureşti, G. G. Sotnikov, vicepreşedinte al Consiliului Economiei Naţionale al oraşului Moscova, vicepreşedinte al conducerii Asociaţiei de prietenie sovieto-romîne, Florian Dănălache, prim secretar al Comitetului orăşenesc Bucureşti al P.M.R., A. V. Reabinin, secretar al Comitetului raional Sverdlov al P.C.U.S. din Moscova, Evghenia Grigorievna Sorocean, preşedinta unui colhoz din R.S.S. Moldovenească, Roza Ivanovna Makagonova, actriţă de film, membri ai delegaţiei sovietice care participă la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice în ţara noastră, Ion Pas, acad. M. Beniuc, acad. Şt. Milcu, D. Diaconescu, preşedintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei, N. Pascu, Maria Rosetti, I. Moraru, Eroul Muncii Socialiste Ştefan Lungu, Gheorghe Ilie, muncitor la uzinele „23 August", Agapia Mititelu, muncitoare la întreprinderea „Viscofil".

Deschizînd adunarea festivă, acad. P. Constantinescu-Iaşi a adresat un călduros salut delegaţiei sovietice sosită în ţara noastră să sărbătorească împreună cu poporul romîn tradiţionala Lună a prieteniei romîno-sovietice.

A luat cuvîntul acad. Ilie Murgulescu care a vorbit despre semnificaţia tradiţionalei sărbători a poporului nostru — Luna prieteniei romîno-sovietice.

Din partea delegaţiei sovietice a vorbit apoi G. G. Sotnikov, conducătorul delegaţiei.

Participanţii la adunarea festivă au subliniat în repetate rînduri cu aplauze îndelungate cuvîntările rostite, manifestînd călduros pentru continua întărire a prieteniei ce leagă poporul nostru de marele popor sovietic, pentru întărirea şi consolidarea lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, pentru menţinerea şi întărirea păcii în întreaga lume.

In încheiere, corul şi orchestra Ansamblului de cîntece şi dansuri al Consiliului Central al Sindicatelor şi solişti ai Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R. au prezentat un bogat program artistic.

(Agerpres).

Vinurile romîneşti printre cele mai bune din lume

Convorbire cu tov. prof. MARIN I. NEAGU
Directorul secţiei de viticultură din I.C.H.V.

De curînd, la Ljubljana şi Budapesta au avut loc două concursuri internaţionale de vinuri la care a participat şi ţara noastră. Pentru a informa pe cititorii noştri asupra rezultatelor obţinute de către vinurile romîneşti la aceste concursuri, redacţia ziarului nostru s-a adresat tov. prof. dr. Marin I. Neagu, delegatul R. P. Romîne în cele două comisii internaţionale de degustări ale vinurilor prezentate la Ljubljana şi Budapesta, rugîndu-l să-i răspundă la cîteva întrebări. Redăm mai jos întrebările şi răspunsurile primite:

— Ce ne puteţi spune în legătură cu aprecierea făcută vinurilor romîneşti la concursurile internaţionale?

— Organizarea unor asemenea concursuri internaţionale permite să se cunoască şi să se aprecieze în mod obiectiv şi comparativ potenţialul viti-vinicol al diferitelor ţări de pe glob. Numărul mare de ţări participante la cele două concursuri — 16 la Ljubljana şi 17 la Budapesta — printre care ţări viticole importante cum sînt: Franţa, Italia, U.R.S.S., R.P.F. Iugoslavia, R.P. Romînă etc., şi calitatea superioară a produselor prezentate au subliniat şi de data aceasta însemnătatea acestor întreceri paşnice internaţionale a celor mai bune vinuri din lume.

Faptul că 83 la sută din vinurile prezentate la Ljubljana şi 85 la sută din cele de la Budapesta au fost distinse cu medalii de aur şi de argint, arată grija deosebită a ţărilor participante faţă de calitatea produselor aduse la concursuri.

Ţara noastră a adus o contribuţie substanţială la reuşita acestor competiţii nu numai prin numărul mare de probe cu care a participat, ci şi prin calitatea deosebită a produselor prezentate, ceea ce s-a oglindit în numărul mare de medalii de aur obţinute. Astfel, dacă la concursul din anul trecut am obţinut numai 8 medalii de aur la 36 de probe, în acest an, din cele 38 de probe prezentate la concursul de la Ljubljana, am primit 21 de medalii de aur şi 16 medalii de argint, iar la concursul de la Budapesta din cele 51 de probe, 30 au fost distinse cu medalii de aur şi 18 cu medalii de argint.

Pentru a scoate în evidenţă succesele noastre, trebuie să arătăm în primul rînd rezultatele obţinute de cîteva ţări mari producătoare de vinuri. Franţa, de pildă, din cele 14 probe prezentate la Ljubljana nici una n-a primit medalie de aur, abia 6 au obţinut medalii de argint, iar din cele 19 probe prezentate de Italia numai 6 au fost distinse cu medalii de aur. Cu toate ca la concursul de la Budapesta vinurile franţuzeşti şi italiene au obţinut un rezultat ceva mai bun, acesta este totuşi mult inferior celui obţinut de vinurile noastre.

Deşi numericeşte ţările organizatoare deţin primele locuri în ceea ce priveşte medaliile de aur — R.P. Ungaria cu 100 de medalii la 338 probe, R.P.F. Iugoslavia cu 68 medalii din 368 probe — mai elocvent este procentul de medalii de aur obţinute faţă de totalul de probe prezentate de fiecare ţară în parte şi îndeosebi de ţările care au participat cu un număr mai mare de vinuri. Din acest punct de vedere U.R.S.S. se clasează pe primul loc cu un procent de 61,5 la sută la Ljubljana (65 probe, 40 medalii de aur) şi 63,7 la sută la Budapesta (69 probe, 44 medalii de aur), urmată de ţara noastră cu 55,3 la sută la Ljubljana şi 58,8 la sută la Budapesta. Dacă ţinem însă seama de procentul de medalii de aur faţă de numărul de vinuri naturale prezentate de fiecare ţară în parte, atunci R. P. Romînă ocupă primul loc.

La concursul din 1957 de la Ljubljana ţara noastră s-a remarcat pentru prima oară într-o competiţie internaţională de acest gen. Anul acesta ea s-a impus, atît la Ljubljana cît şi la Budapesta în mod hotărît atenţiei generale, cîştigînd o reputaţie bună pentru noi.

Republica Populară Romînă s-a prezentat la aceste două concursuri cu un fond vinicol excepţional, care s-a bucurat de aceeaşi apreciere înaltă ca şi cele mai renumite vinuri din lume. Fineţea şi aroma, sau buchetul vinurilor noastre rar se întîlnesc la alte vinuri străine. Aroma şi fineţea Tămîioasei de Drăgăşani, a Muscatului Ottonel şi Feteasca regală de Tîrnave ca şi buchetul caracteristic şi plinătatea bătrînului Cotnar sînt însuşiri inegalabile, care nu se uită uşor şi care au provocat la aceste concursuri exclamaţii superlative de surpriză şi admiraţie la degustătorii străini.

Faptul că Muscatul Ottonel de Crăciunel a obţinut şi anul acesta la Ljubljana nota maximă 19,20 între vinurile naturale nu este o întîmplare. Tot astfel, vinurile negre superioare romîneşti, unanim recunoscute ca cele mai bune de la concurs, au provocat la Budapesta o adevărată revărsare de medalii de aur. Oricine ar fi fost de faţă ar fi avut un prilej minunat de satisfacţie şi fericire, aşa cum am avut eu observînd pe faţa degustătorilor o mulţumire deplină sau auzind felicitările ce se adresează spontan şi sincer, fără cuvinte de prisos, vinurilor romîneşti de oameni pe care abia i-ai cunoscut de cîteva ore. Aceasta înseamnă că vinurile romîneşti şi-au cîştigat de-acum un mare prestigiu pe piaţa internaţională, făcînd să crească pretutindeni faima podgoriilor noastre.

Succesele dobîndite la Ljubljana şi Budapesta reflectă în ele grija partidului şi guvernului faţă de refacerea şi dezvoltarea viticulturii, care constituie un izvor de mare bogăţie al ţării noastre.

Concursul republican al vinului şi consfătuirea specialiştilor în viticultură şi vinificaţie din ianuarie a.c., organizate de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii au constituit o primă mobilizare a lucrătorilor şi specialiştilor din acest sector pentru transpunerea în practică a sarcinilor trasate de partid şi guvern cu privire la refacerea şi extinderea patri-

V. CAZACU

(Continuare în pag. 4-a)

Noi ogoare unite

IN REGIUNEA ORADEA

Recoltele bogate şi veniturile realizate în acest an de colectivişti şi întovărăşiţi au făcut ca numeroase familii de ţărani muncitori să treacă la munca pe tarlale unite. Astfel, în ultimele două luni au luat fiinţă în regiunea Oradea 5 întovărăşiri agricole şi două gospodării colective, în care au intrat aproape 600 familii cu o suprafaţă de peste 1100 hectare teren arabil.

IN REGIUNEA TIMIŞOARA

In mai puţin de două luni, peste 1000 familii de ţărani muncitori romîni, maghiari, sîrbi şi germani din satele şi comunele regiunii au intrat în gospodăriile colective. In gospodăria colectivă din Tipari, de pildă, au intrat toate cele 160 familii de întovărăşiţi, care au adus 568 hectare, iar în cea din satul Munar, raionul Pecica, au intrat 169 familii de întovărăşiţi.

Cea de a doua Conferință Mondială a muncitorilor agricoli și forestieri

Intre 16—19 octombrie 1958, va avea loc la București cea de a II-a Conferință Mondială a muncitorilor agricoli și forestieri, convocată din inițiativa Uniunii Internaționale a Sindicatelor Muncitorilor agricoli și forestieri la care și-au anunțat participarea delegați din 36 de țări din toate colțurile lumii.

Marea întîlnire ce se va desfășura peste cîteva zile în Capitala patriei noastre este un eveniment de o deosebită însemnătate în viața oamenilor muncii din agricultură și silvicultură din întreaga lume. In cadrul acestei conferințe, muncitorii din agricultură și silvicultură, organizați în diferite sindicate și neorganizați, de diferite opinii politice, vor face bilanțul activității lor și vor trasa căile luptei lor viitoare pentru o viață mai bună, pentru drepturi și libertăți, pentru dezarmare și pace.

In timpul ce s-a scurs de la prima Conferință Mondială ce a avut loc la Viena în 1953, au avut loc însemnate evenimente atît în situația politicii internaționale cît și în mișcarea sindicală internațională.

In această perioadă a crescut enorm forța apărătorilor păcii, s-a întărit și mai mult uriașul front mondial al celor ce stau neobosiți de strajă păcii. In primele rînduri ale mișcării popoarelor pentru apărarea păcii stă puternicul lagăr al țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Nețiind seama de lecțiile istoriei, imperialiștii americani și englezi nu numai că nu se grăbesc să îndeplinească rezoluția Adunării Generale a O.N.U. cu privire la evacuarea trupelor lor din Iordania și Liban, dar amenință pacea și în Extremul Orient, dedîndu-se la provocări războinice împotriva Chinei populare.

Federația Sindicală Mondială, cea mai puternică organizație sindicală internațională, credincioasă principiilor stabilite încă de la înființarea sa în 1945 a dus întotdeauna o luptă neobosită pentru apărarea păcii.

Trebuie subliniat că consecințele nefaste ale politicii înarmării și a pregătirilor de război se adaugă exploatării cele mai crunte și lipsei de drepturi în care muncitorii agricoli sînt siliți să trăiască și să muncească. Fiind cei mai prost plătiți din toate categoriile de muncitori, ei nu-și pot asigura nici minimum de trai. Muncitorul agricol italian de exemplu, cîștigă 8.000—9.000 lire lunar, în timp ce chiar după datele oficiale vădit micșorate minimum de trai este socotit la 80.000 lire lunar.

Dar și aceste salarii de mizerie sînt obținute doar cîte 3—4 luni pe an, în sezonul muncilor agricole.

Și mai rea este situația în țările slab dezvoltate, în țările dependente și coloniale, unde proletariatul agricol cunoaște exploatarea monopolistă în forme neostoite. Cei care încearcă să se împotrivească acestor stări de lucruri, cerînd drepturi la o viață mai omenească sau luptînd pentru organizarea muncitorilor în sindicate sînt reprimați fără milă și cruțare.

In Cuba de exemplu guvernul de dictatură militară al lui Batista a asasinat numeroși conducători sindicali din agricultură, printre care Francisco Abreu și Gabriel Valiente. Numărul democraților și militanților sindicali asasinați de către poliție și armată în ultimul timp se ridică la peste 1.000.

In Africa, în coloniile franceze și engleze, teroarea cruntă împotriva conducătorilor sindicali este la ordinea zilei. In Camerun, Marcus Mbilla, secretar al Federației muncitorilor agricoli din această țară și vicepreședinte al U.I.S.M.A.S., a stat ani de zile în închisorile colonialiștilor francezi fiindcă a luptat pentru drepturile muncitorilor agricoli și țăranilor camerunezi.

Agravarea situației muncitorilor agricoli și a micilor țărani producători din țările capitaliste se datorește în mare măsură fluctuației permanente a prețurilor pe piața agricolă, ca urmare a politicii monopolurilor, inflației crescînde în aceste țări, ca și diferenței tot mai accentuate dintre prețurile produselor agricole scăzute și prețurile produselor industriale.

Un număr tot mai mare de muncitori agricoli din țările capitaliste rămîn fără de lucru, ca o consecință directă a mecanizării făcute în condițiile politicii de monopol. Alungați de la locurile lor de muncă ei nu-și pot găsi de lucru în alte sectoare de producție, unde bîntuie de asemenea șomajul. Numai în Italia, din 9 milioane de oameni capabili de muncă la sate, 2.100.000 nu au de lucru. La numărul șomerilor din agricultură se adaugă și țăranii rămași fără pămînturi — în special în Germania occidentală și Franța — în urma exproprierii pămînturilor pentru construirea de baze militare americane.

Caracteristica actuală a majorității luptelor muncitorești este îmbinarea tot mai strînsă a luptei revendicative economice cu luptele pentru obținerea și apărarea drepturilor sindicale, cu lupta generală ce se duce în întreaga lume pentru dezarmare, pentru încetarea experiențelor cu arme nucleare, pentru asigurarea unei păci trainice între popoare.

In aceste lupte, de interes vital se făurește și se călește unitatea și solidaritatea muncitorilor din toate ramurile de producție. Un mare aport în desfășurarea luptelor revendicative ale muncitorilor agricoli și forestieri, în întărirea unității lor de acțiune, în apărarea intereselor lor îl are Uniunea Internațională a Sindicatelor muncitorilor agricoli și forestieri (Departament profesional al F.S.M.).

De la înființarea sa în anul 1949 și pînă în prezent, Uniunea a contribuit din plin la realizarea succeselor în lupta muncitorilor agricoli și forestieri pentru apărarea intereselor lor vitale, a acționat în vederea cooperării pe plan internațional a sindicatelor din această ramură din diferitele țări, în spiritul unității și solidarității celor ce muncesc. Ea este un factor activ în lupta pentru pace și prietenie între popoare. Prestigiul Uniunii crește necontenit în rîndurile maselor largi de muncitori din agricultură și silvicultură din toate țările.

Dacă la Conferința de constituire au participat reprezentanții unui număr de 6 milioane de muncitori agricoli și forestieri din numai 10 țări, la prima Conferință Mondială organizată de U.I.S. la Viena în 1953 au participat delegați din 61 țări, reprezentînd peste 22 milioane de oameni adică un număr de 4 ori mai mare ca la conferința de constituire.

După Conferința de la Viena influența și autoritatea de care se bucură Uniunea au crescut continuu. Pînă la prima conferință de la Viena organizarea în sindicate a muncitorilor agricoli din Asia și America Latină se desfășura într-un ritm foarte încet. După conferință au început să ia ființă și să se dezvolte tot mai multe organizații ale muncitorilor agricoli din aceste părți ale lumii. Un asemenea eveniment important a fost Conferința sindicatelor de muncitori agricoli din întreaga Brazilie, cu care prilej a luat ființă Uniunea Muncitorilor Agricoli din întreaga Brazilie. Numărul organizațiilor afiliate în ultimul timp crește continuu. Noi organizații din Cipru, Venezuela, Japonia, Belgia, India, Costa-Rica, Congo Central etc. au aderat la U.I.S.M.A.S.

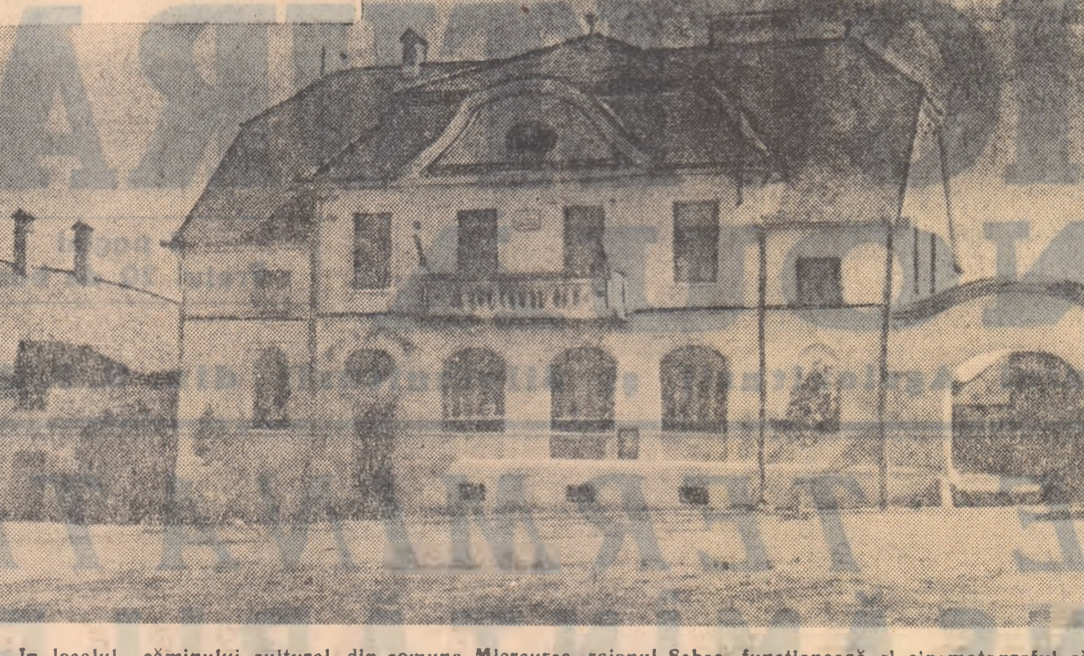
In decursul activității sale, Uniunea a stimulat și organizat solidaritatea internațională a oamenilor muncii în diversele lor acțiuni. In apărarea intereselor economice ale muncitorilor agricoli și forestieri Uniunea a organizat o serie întreagă de acțiuni printre care cităm întîlnirea organizată la Kelh (R.F. Germană) între reprezentanții muncitorilor agricoli și țăranilor din Franța, Belgia, Italia, Republica Federală Germană, unde s-a discutat problema luptei unite împotriva urmărilor „pieței comune europene".

Acționînd de la înființarea sa în spiritul hotărîrilor Federației Sindicale Mondiale, al cărei departament profesional este Uniunea Internațională pune principiul unității și solidarității muncitorești internaționale la baza întregii sale activități. Astfel Uniunea a luat o serie de inițiative adresînd Federației internaționale a muncitorilor de pe plantații, afiliată la Confederația Internațională a Sindicatelor Libere, chemarea de a acționa în comun pentru apărarea intereselor muncitorilor de pe plantații și din alte domenii.

Congresul al IV-lea al F.S.M. ce a avut loc anul trecut în luna octombrie a dat un nou impuls luptei pentru întărirea unității și solidarității internaționale a celor ce muncesc. Cea de-a II-a Conferință Mondială a muncitorilor agricoli și forestieri se va desfășura de asemenea sub semnul unității și solidarității oamenilor muncii din agricultură și silvicultură în apărarea intereselor lor vitale, în apărarea păcii.

Conferința va trebui să adopte programul de revendicări și programul de activitate viitoare al Uniunii Internaționale. La Conferință se vor întîlni în capitala țării noastre delegați din cele mai diferite regiuni ale lumii, din Brazilia și Costa-Rica, de pe plantațiile însorite ale Africii și înzăpezitele păduri ale Finlandei, din India și Franța, Indonezia și R.P. Polonă. Cu toate că vorbesc graiuri diferite, ei sînt înfrățiți în apărarea intereselor lor comune. De aceea ei vor discuta la București ce trebuie făcut pentru ca în lume să nu mai fie amenințat pericolul războiului, pentru ca **muncitorii agricoli și forestieri din țările capitaliste, coloniale și dependente să se bucure de o viață luminoasă, de progres social.**

Cinematograf sătesc

In localul căminului cultural din comuna Miercurea, raionul Sebeș funcționează și cinematograful sătesc. In fiecare săptămînă localnicii pot viziona aici un bogat program de filme artistice și documentare.

Un magazin gostat slab aprovizionat

Anul trecut, pe la începutul lunii iunie, în orașul Brăila, a luat ființă un magazin Gostat. La o lună-două după înființarea magazinului, mă nimerisem și eu la Brăila. Am admirat pe lîngă localul frumos, așezat în centrul orașului, și aprovizionarea din abundență a magazinului cu produse agro-alimentare. Nespus de bucuroși, brăilenii frecventau zilnic magazinul pentru a se aproviziona cu diferite produse: unt, telemea, salamuri, vinuri, rachiuri, legume etc., produse de către gospodăriile de stat.

Pe bună dreptate spuneau pe atunci brăilenii: „Un magazin ca acesta care este bine aprovizionat cu produse agro-alimentare de primă calitate este bine venit. Bravo Trustului regional Gostat că l-a înființat".

Aceste vorbe le spuneau brăilenii anul trecut. Acuma însă dacă ai sta de vorbă cu ei și ai deschide discuția despre magazinul Gostat ți-ar spune: „S-a prostit de tot magazinul ăsta. Nu mai găsești aproape nimic în el. Rafturile lui sînt mai mult goale".

De aceasta m-am convins și eu zilele trecute pe cînd mă găseam la Brăila. Intr-adevăr, magazinul Gostat era aproape gol. Cei 6 vînzători ai magazinului curat îmbrăcați în halate apretate, sporovăiau în jurul tejghelelor și rafturilor ornate cu cîteva sticle goale ce purtau etichete pe care scria: „Vin selecționat Gostat", „Rachiuri fine Gostat", cîteva borcane cu miere și 6-7 lăzi de gogoșari, ardei și roșii, deasupra cărora era agățată o plăcuță cu inscripția: G.A.S. Dunărea. Alături, pe tejghea, alte plăcuțe de la alte gospodării, însă marfă nu se vedea în jurul lor.

Explicații mai amănunțite privind felul în care este aprovizionat magazinul, mi-a dat tov. Juju Landeș, responsabilul acestuia: „De la o vreme încoace, eu unul nu știu ce să spun și cui să mă adresez pentru a lua măsurile necesare în vederea unei mai bune aprovizionări a magazinului. Deși în regiunea noastră există multe gospodării de stat, doar cîteva ne trimit produse, însă destul de rar și nu întotdeauna de bună calitate. Nu mai departe, decît zilele trecute, gospodăria de stat Berești, ne-a trimis un autocamion cu varză care era stricată. Apoi nimeni nu știe cine răspunde de buna aprovizionare a magazinului. Iarna bate la ușă, iar de aprovizionarea magazinului cu cartofi, ceapă, fasole, legume diferite, nuci, fructe și altele, văd că nu s-a îngrijit nimeni pînă acum. In momentul de față gospodăriile de stat nu ne trimit produsele agro-alimentare necesare pentru satisfacerea într-o mai bună măsură a cerințelor consumatorilor. Magazinul nu are mijloace suficiente de transport. N-avem un achizitor de produse etc. Pentru înlăturarea acestor lipsuri am cerut de nenumărate ori, sprijinul Trustului Gostat al regiunii. Măsuri însă nu s-au luat..."

GH. BACIU

FLUIERAȘII DIN JINA

Nu știu cum s-a întîmplat dar cu fluierașii din Jina m-am întîlnit adeseori însă nici odată în comuna lor din vîrful muntelui. I-am văzut pe fluierași pe scenele Capitalei la fiecare finală a concursurilor republicane ale formațiilor de amatori. Au fost prezenți în fiecare an începînd din 1951 și de fiecare dată au dus cu ei în satul din părțile Mărginimii încă o diplomă care le consfințea locul întîi în confruntarea cu cele mai bune formații din țară.

Imi amintesc că la Festivalul Mondial al Tineretului de la București, cînd jinărenii au apărut pe scenă gravi, strălucind de vigoare și-au început a da glas din fluier unei strașnice învîrtite pe fețele oaspeților străini a apărut o uimire și o încîntare de nedescris.

Știu jinarii taina fluierului și a cîntecului. Dacă aveți răgaz cercetați-i la ei acasă, sau mai curînd imprimările făcute la Institutul de Folclor. Melodiile tînguitoare sau vesele de dor sau de despărțire și altele îndesate de joc, toate vorbesc de puternicul pilon de folclor autentic din satele de oieri dintre Sebeș și Cibin.

Jina e o comună mare cu peste 1.000 de familii, vecină cu Poiana. Comuna e radioficată din 1956, iar acum se fac lucrări pentru electrificarea ei. Oamenii sînt mai toți oieri din tată în fiu. Jinarul ține bîta într-o mînă și fluierul în cealaltă și de nici una nu se desparte, căci amîndouă îi sînt la fel de prețioase. Pe fluierași îi conduce tov. Vasile Dumitru. Repetițiile le fac toamna și iarna, căci în restul timpului jinărenii sînt plecați din sat departe pe coclaurile munților sau în inima Bărăganului. Repertoriul lor e nelimitat. Și cum cîntă adeseori cu corul din Poiana, jinărenii se gîndesc cu plăcere la intenția dirijorului Gheorghe Bogdan care vrea să pregătească echipa de fluierași să cînte polifonic. Așa că la viitoarea întîlnire cu fluierașii din Jina bucureștenii vor fi martorii unei încercări îndrăznețe. Pînă atunci însă jinărenii se pregătesc cu însuflețire să sărbătorească cei 10 ani de activitate a formației lor.

***Și mai există o anume pregătire în Jina în** aceste zile de toamnă. Pe lîngă întovărășirea zootehnică înființată în 1956, în comună se creează o altă întovărășire cu fond de bază la care s-au înscris pînă acum 120 de membri. Intovărășiții au aproape 400 de oi, 360 ha fînețe și pășune și mai ales multă încredere în această nouă formă de viață și de muncă. Printre fluierași sînt mulți întovărășiți. In primul rînd conducătorul lor, tov. Vasile Dumitru. Apoi moș Ion Ghețu, care este totodată cel mai vîrstnic din formație, are 66 de ani, Vîrvorea Ion, Stoica Romul și alții, căci ideea muncii în comun a cîștigat pe tot mai mulți jinăreni.*

Și fiindcă spuneam că întîmplarea a făcut să nu mă întîlnesc cu acești iscusiți fluierași în satul lor ci la sărbătoarea vecinilor lor coriștii din Poiana, a rămas hotărît între noi ca viitoarea întîlnire să fie, după tradiție, la București. Căci jinărenii sînt convinși că vor ajunge din nou să se întreacă în finala celui de-al V-lea concurs republican al formațiilor artistice de amatori.

LUCIAN CURSARU

Din sălile tribunalului

Intocmea contracte fictive

Fiind pînă nu de mult colector de lapte în comuna Crovu, regiunea București, Ion Niculae a făcut multe matrapazlîcuri care i-au adus în buzunare bani furați de la stat. S-a „ocupat", de pildă, cu întocmirea de contracte fictive la lapte, pe numele a diferiți oameni care în realitate nu existau. Prin acest sistem el a frustat statul cu aproape 3.000 de lei. Prins asupra faptelor necinstite, Ion Nicolae a fost dat pe mîna justiției populare care l-a condamnat la 4 ani închisoare. Ion Nicolae este un vechi recidivist. El a mai avut o condamnare de 2 ani închisoare.

Hoț de ovăz

Un vechi client al justiției populare este și Aurel Văsii din comuna Mircea Vodă, raionul Filimon Sîrbu, care prin anul 1952 a mai fost condamnat la 4 ani închisoare pentru furturi din avutul obștesc. Aurel Văsii nu s-a învățat minte și nu de mult s-a dedat la noi furturi. A furat de la gospodăria de stat „Berea Barbu", regiunea Galați, un butoi de 1.000 litri plin cu ovăz. Pentru fapta-i necinstită A. Văsii a fost condamnat la 1 an închisoare.

Vindea lemne din pădure

Lui Niculae Șerban i s-a încredințat munca de pădurar în comuna Perichioaia, raionul Snagov. El nu s-a mulțumit însă cu salariul bun pe care-l primea și cu de la sine putere a început să vîndă lemne din pădurile statului la diferiți cetățeni. Descoperit asupra faptului și dat pe mîna justiției populare, hoțul de pădurar a fost condamnat la 6 luni închisoare.

Fura lînă

La 5 ani închisoare a fost condamnat Ion Siliștеanu, care pînă nu de mult a îndeplinit munca de achizitor la D.C.A. raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați. Motivele pentru care Siliștеanu a primit pedeapsa de mai sus sînt: sustragerea din avutul obștesc a peste 1.270 kg de lînă.

Falsificator de chitanțe

Pe lîngă funcția de referent-contabil, al sfatului popular din comuna Niculae Bălcescu, raionul Călărași Niculaie Constantin se mai îndeletnicea și cu falsificarea de chitanțe. In acest fel, el a reușit să fure din avutul statului aproape 3.000 de lei. Dat pe mîna justiției, falsificatorul a fost condamnat la 2 ani închisoare corecțională.

Felurite ȘTIRI

Printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri s-a aprobat aderarea Republicii Populare Romîne în calitate de membru al Organizației Europene pentru protecția plantelor cu sediul la Paris.

★

Incepînd cu anul acesta, în comuna Berești, regiunea Galați, a luat ființă o școală agricolă de 3 ani care pregătește tehnicieni agronomi pentru gospodăriile agricole colective.

★

In toate podgoriile țării, culesul viilor se desfășoară din plin. Peste tot producția de struguri obținută depășește recoltele realizate în ultimii 10 ani, iar în alte podgorii chiar din ultimii 20 de ani. Odată cu culesul strugurilor se desfășoară și vinificația. Numai în sectorul Departamentului industriei Alimentare se vinifică zilnic 450—600 vagoane de struguri.

★

In regiunea Cluj au fost electrificate de curînd 10 sate, iar în alte 7 sate și comune lucrările sînt în curs de desfășurare. In anul viitor, alte 18 sate și comune din această regiune vor fi electrificate.

★

In toate regiunile țării, bazele de recepționare au început preluarea cantităților de floarea-soarelui și porumb în baza contractelor încheiate cu statul. La floarea-soarelui s-a preluat pînă în zilele acestea cu peste 22.000 tone mai mult decît în perioada corespunzătoare a anului trecut.

★

Gospodăriile agricole de stat Oradea, Săcueni, Valea lui Mihai din regiunea Oradea au recoltat pînă acum în medie 5.000—5.600 kg. porumb știuleți la hectar.

★

In întreaga țară au început lucrările de pregătire a terenurilor pentru noi plantații de viță de vie. Pînă zilele acestea au fost desfundate peste 1.100 de ha de teren. De asemenea au fost săpate peste 60.200 de gropi în noile livezi ce vor fi plantate în toamna aceasta.

★

Sfecla de zahăr a fost recoltată pînă zilele acestea de pe 50 la sută din suprafața cultivată. Cele mai mari producții de sfeclă de zahăr le obțin unitățile agricole cooperatiste. Odată cu recepționarea sfeclei de zahăr de către părțile contractuale, se continuă acțiunea de contractare a acestei plante.

★

Pe lîngă numeroase mori din regiunea Baia Mare au fost înființate gospodării anexe pentru creșterea porcilor și păsărilor.

★

Gospodăriile de stat din întreaga țară au recoltat pînă zilele acestea peste 100.000 ha. cultivate cu porumb, ceea ce reprezintă 50 la sută din suprafețele cultivate cu această plantă.

★

Colectiviștii din Tîrgșorul Vechi, regiunea Ploești, au recoltat de pe o tarla de 15 ha., 4.500 kg. de știuleți de porumb în medie la ha. O producție asemănătoare au obținut și colectiviștii din Baba Ana, aceeași regiune.

„Cartea prin poștă"

Asigurați-vă primirea lucrărilor de agronomie, agrotehnică și mecanică agricolă folosind serviciile librăriei „CARTEA PRIN POȘTA".

Lista de mai jos cuprinde lucrări apărute și în curs de apariție la Editura Agrosilvică de Stat. Cei interesați în procurarea acestor cărți, își pot asigura primirea lor, adresîndu-se librăriei „Cartea prin Poștă" din București, str. Biserica Enei 16, raion Stalin.

Pentru cărțile în curs de apariție se pot face rețineri anticipate, urmînd ca pe măsura editării să fie expediate solicitanților. Indicați titlurile care vă interesează și numărul de exemplare necesare și adresa dvs. scrisă descifrabil.

Plata se face în numerar sau virament prin ramburs, la primirea coletului.

Abraham P., Ursu S. — Cultura hameiului. 6,00 lei.
Cociu V. — Nucul. 8,50 lei.
Constantinescu N. — Pomicultura. 51,00 lei.
Maier I., Dumitrescu M. — Legumicultura, vol. I, 29,50 lei.
Pușin F., Fedorov V. — Mașini și aparate pentru combaterea dăunătorilor și bolilor plantelor. 8,25 lei.
Rădulescu E., Bulinaru V. — Bolile plantelor industriale. 38.00 lei.
Rădulescu E. — Ploșnițele grîului. 1,00 lei.
Resmeriță I. — Cultura trifoiului. 2,75 lei.
Bildaru V. — Desecări. 30,30 lei.
Cucuruz — Acumulări de apă pentru irigații. 1,00 lei.
Ionescu Sisești, Pavel M. — Stații de pompare plutitoare. 9,50 lei.
Jelea Fl. — Alimentări cu apă în agricultură. 30,00 lei.
Cravcencu V., Rusu S. — Caracteristicile și întreținerea mecanismelor și sistemelor tractoarelor folosite în agricultură, 4,75 lei.
Ozerschi A., Trepenencov I. — Tractoarele KD 35 — KDP 35. 26,50 lei.
Sorokin E. — Indrumătorul tractoristului de la tractoarele cu motoare Diesel. 10,90 lei.
Stănescu C. — Intreținerea sistemelor de alimentare de la motoarele D 35 și I.A.R. 2.00 lei.

LUCRARI IN CURS DE APARIȚIE

Lungu I. — Structura solului și importanța ei pentru agricultură. 5,00 lei.
Lemel I. — Ungerea tractoarelor, mașinilor agricole și autovehicolelor folosite în agricultură. 9,00 lei.
Mauch A. — Creșterea rațională a păsărilor în gospodăriile personale. 2,00 lei.
Maier I. — Legumicultura, Vol. II. 37,00 lei.
Prodan I., Buia Al. — Mica floră a R.P.R. 21,00 lei.
Popa I., Balaci C. — Rodarea și reglarea mașinilor agricole. 5,25 lei.
Rațiu A. — Metodica de proiectare a organizării teritoriului în G.A.C. 5,00 lei.
CALENDARUL ȚARANIMII MUNCITOARE, 10,00 lei.

SATIRA ȘI UMOR ● SATIRA ȘI UMOR ● SATIRA ȘI UMOR

PE LA NOI, PRIN GLODURI

Dragă Tudorică,

Mă întrebi cum o mai duc. Mai bine m-ai întreba cît o mai duc! Că am pățit una rea de tot zilele trecute, ceea ce îți doresc și ție să nu ți se întîmple. A fost pe la noi, prin gospodărie, un cutremur de gradul doi.. inspectori și doi revizori contabili de la Trustul regional Gostat. Unul dintre ei, pe nume Niculiță Țampău, nu prea avea în el ștofă de inspector, care eu i-aș fi oferit vreo trei metri pentru un costum, numai să mă lase în pace. I-aș fi dat așa, ca o atenție, pentru că și el e foarte atent la toate greșelile mele. Mi-a fost însă teamă să nu-l jignesc. Cum a intrat pe poarta gospodăriei m-a luat la întrebări:

— Cu însămînțările de toamnă cum stați?

— Stăm! zic... Și rîd. Dar el nici un zîmbet. Atunci, ca să dreg busuiocul adaug: Ceva, ceva tot am însămînțat și noi, dar exact nu pot spune, cifra că n-am la mine scriptele...

— Dar la birou?

— La birou, mulțumesc, toți sînt bine, sănătoși!

Și iar rîd. Dar ce să îmblînzești ursul? El nu s-a mulțumit cu răspunsul. A ținut morțiș să mă însoțească la birou:

— Acum, zice, putem sta de vorbă. După situațiile primite la Trust, gospodăria de stat Gloduri stă cel mai prost din regiunea Bacău cu campania agricolă de toamnă. De ce pînă la sfîrșitul lui septembrie nu s-a terminat nici măcar selectatul semințe?

— Cauze obiective! îi spun eu repede. Răspunsul ăsta îl știam pe dinafară, că-l mai folosisem și-n alte dăți. Dar ce te faci dacă intră în amănunte și te întreabă care-s aceste cauze? Am început să mă bîlbîi... Păi să vedeți... greutăți multe. Și unde mai pui că... pui... Apropo, un pui de găină.., repede la cuptor nu doriți?.. Cred că vă e foame... Sînteți venit doar de la drum lung...

N-am mai așteptat răspunsul lui. Am chemat-o pe Aurica Căsăneanu de la bucătărie și i-am dat ordin să frigă repede un pui. El însă, nerecunoscător, îi dădea zor cu întrebările:

— După cîte știm, tovarășe, porumbul compromis pe 59 de ha, din cauză că astă primăvară l-ați semănat tîrziu de tot, în teren prost pregătit și nu l-ați prășit la timp, n-a fost încă recoltat și însilozat ca nutreț pentru vite. Aveți de însilozat 234 de tone și pînă la această dată nici n-ați început.

— Știți tovarășe, director, continuă el, că Trustul vrea să vă tragă la răspundere. Ați cîștigat pentru agricultură noi terenuri pe... hîrtie. Astă toamnă ați semănat 160 ha cu grîu și s-a recoltat de pe 220 ha. S-a întins oare grîul semănat și pe alte ogoare? Sau poate cineva a încărcat la cheltuieli ca să scoată acolo de-o...

— Țuică! am spus eu. Aurico, adu și-o țuică tare că tovarășului îi e foame.

In sfîrșit, după ce am luat masa dar la cantină, la rînd cu toți, s-a apucat să controleze condica de prezență la serviciu a salariaților. S-a oprit la un nume. Zice:

— Cine-i tovarășa asta, Rodica, de o cheamă tot Ulian ca pe d-ta?

— Păi, zic, cine să fie? Soția mea. E salariată aici și ea. Economistă.

— Bun. Atunci putem sta de vorbă cu ea să ne explice de ce-i atît de ridicat prețul de cost al produselor cerealiere. La cheltuielile acestui capitol cifra mi s-a părut mult prea mare.

— Cheltuielile nu-s mari. Cantitatea de cereale-i mică. Și de asta revine prețul de cost ridicat...

Dar el era, pe semne, sătul că n-a vrut măcar să guste ..gluma asta bună. Mă întreba mereu unde-i nevastă-mea, că din moment ce-i semnată în condică înseamnă că-i prezentă. Eu dădeam din colț în colț. Zic:

— O să fie greu de vorbit cu ea... Acum lipsește.

— Că lipsește văd... Dar nu-i nimic... Stăm aici și-o așteptăm.

— O să așteptăm circa vreo săptămînă. Că s-a dus într-o mică plimbare la București...

— Singură?

— Cum era să las femeia singură la drum atît de lung? I-am dat pe șoferul Dumitru Cucu s-o însoțească. Iar Cucului i-am dat autocamionul „Steagul Roșu" al gospodăriei.

Cînd tocmai căutam să-l conving că legile fizicei au și excepții și că o persoană cum e soția mea poate ocupa în același timp două locuri în spațiu — adică prezentă în condică, la serviciu, și prezentă pe autocamion la plimbare — să vezi ghinion. Intră pe poarta gospodăriei autocamionul. Și n-ar fi fost nimic dacă autocamionul n-ar fi fost încărcat cu nevastă-mea, care era încărcată cu nervi. Zicea că s-a gîndit să nu se ducă pe la rudele de la București și de la Galați cu mîna goală că nu se face și atunci a trecut pe la Odobești de unde a luat niște... zeamă de struguri. Pe drum, însă i-a oprit miliția și le-a confiscat foaia de parcurs pentru transport nelegal de vin. Ea povestea într-una și eu îi făceam semn să tacă că auzea inspectorul...

Ca să-l mai îmbun i-am spus tovarășului Țampău:

— Vi s-o fi făcut iar foame. Nu vreți să mîncați ceva?

— Nu vreau să mănînc nimic. M-am săturat.

Și a plecat. Zicea că s-a săturat. Dar de ce? De pui fript sau de ce-a văzut în gospodărie? Tu ce crezi? Te rog să-mi răspunzi pe adresa asta, cît o să mai fiu pe aici...

Al tău prieten,
ION ULIAN
director la G.A.S. Gloduri,
regiunea Bacău
pt. conformitate,
ION GOJA și C. VASIA

LA COLȚUL ROȘU

Broșuri, reviste și ziare noi se găsesc în permanență la colțul roșu al gospodăriei agricole colective din comuna Șutiște, regiunea Pitești. Cititorii nu lipsesc niciodată.

Foto: AGERPRES

Invățînd din recomandările consfătuirii de la Constanța

Să extindem cultura pomilor în gospodăriile colective

Condițiile favorabile de climă și sol din țara noastră au făcut ca în special în regiunile de dealuri, țăranii muncitori să se ocupe în mare parte cu cultura pomilor. Livezile mici însă ale majorității țăranilor muncitori, lipsiți în trecut de sprijin și de îndrumare tehnică, au fost supuse atacului masiv de boli și dăunători, îmbătrînind înainte de vreme și dînd producții mici și neregulate de la an la an.

Odată cu dezvoltarea sectorului socialist din agricultură, terenurile din aceste regiuni pot fi folosite tot mai bine, prin crearea de livezi pe suprafețe mari, unde se poate folosi tehnica înaintată și deci obține producții mari an de an.

Așa cum s-a arătat și la consfătuirea pe țară a lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, ținută la Constanța, gospodăriile colective trebuie să fie sprijinite pentru a-și dezvolta diferitele ramuri de producție potrivit condițiilor economice, de climă și sol.

In raionul Bistrița din regiunea Cluj, condițiile agro-climatice asigură o creștere și rodire bună pomilor. Nu întîmplător în acest raion există gospodării colective care au suprafețe mari de livezi, iar altele au început să facă plantații de pomi pe suprafețe mari.

Gospodăria agricolă colectivă „23 August" din comuna Dorolea, raionul Bistrița, bunăoară, are o livadă în suprafață de 54,71 ha, cu un procent de peste 80 la sută meri în plină putere de rodire. Livada provenind de la membrii înscriși în gospodărie, prezintă în totalitate circa 30 la sută goluri (care sînt mai mari în anumite porțiuni), rămînînd astfel circa 38 ha livadă încheiată.

Făcînd o mică analiză a veniturilor aduse gospodăriei de această livadă pe o perioadă de 3 ani (1955—1957) se desprind următoarele:

Livada reprezintă abia 3,5 la sută din suprafața de teren a gospodăriei, suprafața cea mai mare fiind pășune și fînețe naturale. Cu toate acestea, livada a adus venitul cel mai mare: 37 la sută din venitul gospodăriei. In anul 1955, venitul obținut din vînzarea fructelor a fost de 293.362 lei. Datorită acestor venituri a fost posibil ca pe lîngă mărirea fondului de bază, să se împarte colectiviștilor sume destul de mari la ziua-muncă.

Veniturile realizate de gospodărie din diferitele sectoare:

Sectorul	Venit total (1955—1957)	%
Culturi de cîmp	153.501	12,5
Vie	4.429	0,5
Livadă	454.053	37
Animale	419.408	34
Alte sectoare	201.095	16
Total	1.232.486	—

Pe lîngă venitul mare obținut de la livadă, interesează în mod deosebit și venitul net obținut la ha. Calculînd valoarea zilei-muncă după evaluarea produselor repartizate în bani și în natură pe cei trei ani și înmulțind-o cu zile-muncă folosite în livadă reiese că s-au cheltuit 59.593 lei. Adăugînd și suma de 14.645 lei ca bani efectiv cheltuiți, reiese că în cei trei ani pentru livadă s-au cheltuit total 74.238 lei. Dacă din venitul brut total de 454.053 lei se scade această sumă, rezultă un venit net de 379.815 lei pentru cei trei ani, sau un venit net anual de 126.605 lei adus de livadă. Raportîndu-l la cele 38 ha efective de livadă, rezultă un venit net anual de 3.332 lei la ha, fără a se mai ține seamă că de pe aceeași suprafață de teren s-a obținut și fîn.

Apreciind că pomicultura constituie o importantă ramură de producție, gospodăria colectivă a plantat în primăvara acestui an încă 15 ha cu meri, iar în această toamnă va mai planta alte 15 ha. In planul de perspectivă al gospodăriei este prevăzut ca livada să ajungă la 100 ha, făcîndu-se și completările de goluri în livada existentă.

Și alte gospodării agricole colective din raionul Bistrița au făcut plantații de pomi pe suprafețe mari. Astfel, gospodăria colectivă din comuna Jelca a plantat în 1955 și 1956 o livadă în suprafață de 50 ha. Alte gospodării colective au în plan de a planta în acest an pomi pe suprafețe mari, ca de exemplu, gospodăria colectivă din comuna Ghinda, care va planta o livadă pe o suprafață de 20 ha.

Gospodăria colectivă din Dorolea putea să obțină venituri cu mult mai mari (cu cel puțin de 3—4 ori) dacă ar fi dat și mai multă atenție livezii. Analizînd numai situația zilelor-muncă folosite în livadă, reiese că în cei 3 ani, acestea reprezintă abia 3,4 la sută din totalul zilelor-muncă folosite în gospodărie. La ha revin abia 35 zile-muncă anual, față de un număr de circa 330 zile necesare. De aici desprindem că s-au făcut puține lucrări în livadă.

Cu toată această lipsă, livada a adus venituri însemnate gospodăriei colective. Mulți colectiviști cunosc acest lucru. De aceea ei au hotărît să facă noi plantații de pomi, să îngrijească mai bine livezile ce le au.

Ținînd seama de veniturile mari ce le pot aduce livezile, cît mai multe gospodării colective, situate în zonele pomicole, trebuie să treacă cu toată hotărîrea și convingerea la plantarea de suprafețe cît mai mari cu pomi fructiferi de soi. Știut fiind că prin plantările de toamnă se asigură o bună prindere a pomilor, gospodăriile colective care au în plan să facă plantații de toamnă, trebuie să asigure îndeplinirea acestui plan. Dacă încă nu s-au făcut gropile necesare plantării, trebuie ca imediat să se facă pichetajul respectiv întocmai distanțelor optime de plantare cerute de fiecare specie în parte, și gropile cu dimensiunile 1/1 m. și adîncí de 0,80 m. Se vor planta speciile și soiurile raionate, știind că se fac plantații pe suprafețe mari și că odată plantarea făcută, livada durează mulți ani și nu se mai poate face corectarea greșelilor. Este necesar ca gospodăriile colective să ceară sprijinul tehnicienilor agricoli, pentru a face plantații cît mai corespunzătoare.

Dezvoltînd pomicultura, gospodăriile colective au condiții prielnice pentru aceasta, vor putea merge cu pași repezi spre consolidarea lor economică și vor putea asigura membrilor venituri tot mai mari, din an în an.

Ing. EMILIAN LEMNARU
din Direcția Propagandă și Presă de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii

VEȘTI de la CORESPONDENȚI

La gospodăria de stat din Bala, raionul Istria, muncile de toamnă sînt în toi. Astfel, s-a recoltat porumbul de pe suprafața de 380 hectare, s-au executat arături pentru însămînțări pe 1.200 hectare și — pînă acum cîteva zile — au fost însămînțate cu grîu 500 hectare, cu orz 150 hectare. In același timp s-au făcut și arături adînci pe suprafața de 410 ha și s-au împrăștiat îngrășăminte chimice și organice pe suprafața de 236 hectare. De asemenea, harnicii muncitori de la gospodăria de stat Bala au însilozat și 650 tone coceni pentru hrana vacilor pe timpul iernii.

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

★

In gospodăriile agricole colective și cooperativele agricole din raionul Gura Jiului, au fost construite numai în acest an 7 grajduri pentru taurine cu o capacitate de 350 de capete, 4 saivane în care vor fi adăpostite 2.000 de oi, 3 puiernițe precum și maternități pentru scroafe, magazii, remize etc.

Este demn de subliniat că aceste construcții la care au fost folosite materiale din resursele locale, au costat cu 50 la sută mai puțin decît era prevăzut în plan.

CAROL BORA
corespondent

★

Dulgherii, tîmplarii și zidarii gospodăriei colective din comuna Valea lui Mihai, regiunea Oradea, lucrează de zor. Ei vor ca pînă la sfîrșitul lui octombrie să termine construirea unei îngrășătorii de porci. Îngrășătoria va avea o capacitate de 100 de capete și va adăuga la valoarea actuală a fondului de bază încă 100.000 lei. In gospodărie se execută cu repeziciune și multe alte lucrări: recoltatul cartofilor și al strugurilor, însămînțările de toamnă etc. Însămînțarea secarei și a orzului de toamnă a fost deja terminată.

GH. BOBOC
corespondent

LA G. A. S. BRAGADIRU

Mii de păsări numără sectorul avicol al gospodăriei de stat Bragadiru din preajma Capitalei. O mică parte dintre acestea au fost prinse în obiectivul aparatului fotografic.

Foto: AGERPRES

ZECE MII LITRI LAPTE PE AN DE LA O VACĂ

(Urmare din pag. 1-a)

capete. O atenție deosebită a fost acordată în mod permanent menținerii în perfectă stare de sănătate a animalelor.

Se știe că în creșterea animalelor, un rol foarte important îl au furajele. Existența unei baze furajere proprii, puternice și variate, asigură nu numai realizarea unei producții sporite pe cap de animal, ci și obținerea acestei producții la un preț de cost cît mai scăzut. Ținînd seama de acest lucru, în gospodăria agricolă de stat Grabați s-a mers pe linia ca tot ceea ce consumă animalele să fie produs în cadrul unității. S-a reușit astfel, ca în ultimii ani, gospodăria să realizeze prin forțe proprii toate fînurile de lucernă și trifoi, precum și concentratele și silozul de care are nevoie. In ultimii ani, de pildă, au fost însilozate cu regularitate 5.000 kg nutrețuri pentru fiecare vacă și 3.000 kg pe cap de tineret. De altfel, silozul iarna și masa verde în celelalte anotimpuri constituie sortimentele de bază în rațiile zilnice ce se administrează animalelor. Avînd în vedere faptul că producția obținută de la vacile gospodăriei diferă, furajarea se face în mod diferențiat: după talie, pe grupe de producție și chiar pe indivizi. Astfel, vacile care depășesc producția zilnică de 20 litri lapte primesc 15—20 la sută mai multe fînuri și 20—25 la sută mai mult siloz decît cele care dau o producție de numai 15—20 litri lapte zilnic (acestea au rația obișnuită prevăzută de zootehminim). In proporție corespunzătoare crește rația de fînuri și siloz și la grupa vacilor care dau zilnic 30—40 litri lapte. In ceea ce o privește pe Carpația, și încă 3—4 vaci de la care se realizează zilnic o producție de peste 40 l lapte, ele primesc fînuri și siloz la discreție. Aceasta nu trebuie să mire pe nimeni, deoarece și numărul mulsorilor este diferit: de 2 ori pe zi la grupa celor care dau 15—20 litri zilnic, de 3 ori la cele cu o producție de 20—30 litri, de 4 ori la cele cu o producție de 30—40 litri și de 5 ori la Carpația și la celelalte care dau peste 40 litri pe zi. In general, trebuie subliniat faptul că în alimentarea animalelor se pune un accent deosebit pe varietatea sortimentelor, administrarea de furaje cu un mare conținut proteic și respectarea necesarului de săruri-minerale și vitamine.

In exploatarea animalelor un capitol important îl ocupă și felul cum sînt îngrijite vacile în gestație. Astfel, cu 60 de zile înainte de fătare este suspendat mulsul. Pregătirea pentru fătare și lactație însă, începe în mod sistematic abia cu circa 2 săptămîni înainte. In ce constă această pregătire? Mai întîi într-o furajare rațională, în care predomină fînurile de bună calitate. In această perioadă silozul se dă în cantități foarte mici, iar suculentele sînt complet excluse din furajare. Tot acum începe să li se aplice vacilor un regim de plimbări ușoare și masajul fin al ugerului, care devine treptat din ce în ce mai insistent. In timpul fătării, vacile sînt complet izolate și li se acordă toate îngrijirile necesare pentru a se exclude orice posibilitate de îmbolnăvire a lor sau a viteilor. După fătare, vacile cu producție mare, care prezintă edem la uger (ugerul inflamat) sînt mulse timp de 2—3 zile din două în două ore și apoi din trei în trei ore. Trebuie să precizăm că în gospodărie se aplică cu consecvență masajul ugerului înainte, în timpul mulsului și după muls.

Aplicînd metodele amintite mai sus în creșterea vacilor, lucrătorii din gospodăria agricolă de stat Grabați obțin an de an nu numai producții sporite pe cap de animal, ci și un preț de cost convenabil al laptelui (pînă la sfîrșitul lunii septembrie acesta era de 1,03 lei litrul, dar pînă la finele anului se prevede că va ajunge sub 1 leu litrul). Iată de ce considerăm necesar ca experiența celor din Grabați să fie cît mai larg popularizată, pentru a fi cunoscută și aplicată, în funcție de loc și posibilități, de toate gospodăriile agricole de stat din țara noastră.

Lucrări ce trebuie făcute în această toamnă pe pășuni

O lucrare de sezon care prezintă o deosebită importanță pentru sporirea producției de iarbă la ha este îngrășarea pășunilor și fînețelor naturale, cu îngrășăminte naturale sau chimice. Folosind cantități mari de îngrășăminte organice, paralel cu executarea celorlalte lucrări de întreținere, țăranii muncitori din raza comunelor Săliște, regiunea Stalin, Novaci, regiunea Craiova și altele, au obținut pe pajiștile îngrășate o producție de cîte 15—18 tone iarbă la ha, față de 4—5 tone cît se realizau pînă atunci. Pentru ca asemenea metode să fie extinse cît mai mult, este bine ca atît inginerii cu baza furajeră cît și zootehniștii din rețeaua sfaturilor populare să îndrume în aceste zile pe țăranii muncitori ca să folosească rațional gunoiul de grajd, mustul de bălegar și urina la îngrășarea unor cît mai mari suprafețe de pășuni și fînețe. Trebuie îndrumate unitățile agricole cooperatiste și țăranii individuali din Cîmpia Dunării și a Prutului, ca în loc să arunce gunoiul la marginea satelor, obicei negospodăresc întîlnit încă pe alocuri, să-l transporte pe pășunile comunale, așa cum fac mulți țărani muncitori din regiunile Cluj, Baia Mare și Stalin.

In țara noastră, unde suprafețele ocupate de pășuni și fînețe ocupă circa 4,3 milioane ha, se poate spune pe drept cuvînt că prin aplicarea numai a îngrășămintelor organice, producția de masă verde și fîn a pajiștilor naturale va putea spori cu 100—150 la sută.

Ingrășarea pajiștilor cu gunoi de grajd se face începînd de cu toamnă, și se poate continua toată iarna mai ales cînd pămîntul este înghețat. Cantitatea de gunoi ce se administrează este în medie de 20—30 tone la ha.

O altă lucrare importantă, care se recomandă a se aplica pe toate pășunile și fînețele slab productive, cu condiția ca ele să nu fie așezate pe pante mai mari de 10 la sută sau pe teren pietros, este destelenirea lor și cultivarea cu plante de nutreț după sistemul conveierului verde. Prin destelenirea pășunilor slab productive pe care mai înainte nu creșteau decît firuță cu bulbi și pelinită și cultivarea lor cu secară furajeră, lucernă, borceag, iarbă de Sudan, porumb furajer, pepeni furajeri etc., colectiviștii și țăranii muncitori din comunele: Cogealac, Pecineaga, Pietroiu, regiunea Constanța, Chirnogi, Chiselet și Roșiori, regiunea București, Băilești și Studina, regiunea Craiova etc., au obținut producții de 15—20 tone nutreț verde la hectar.

Procedînd în acest fel ei au putut asigura animalelor nutrețul verde din primăvară de timpuriu și pînă către sfîrșitul toamnei. Această lucrare se poate face în tot cursul toamnei și peste iarnă cînd pămîntul nu este înghețat. Spre a asigura obținerea unei producții sporite de nutreț verde, pe pășunile destelenite este bine să se facă arături adînci, introducîndu-se sub brazdă și cantitățile de gunoi corespunzătoare.

Printre celelalte lucrări care se pot executa în această perioadă putem aminti aci: strîngerea și arderea tulpinelor uscate de scaieți și alte buruieni, tăiatul mărăcinilor și lăstărișurilor, împrăștiatul mușuroaielor înțelenite, continuarea lucrărilor de desecare și consolidarea terenului etc. Tot acum se pot executa unele lucrări de construcții cum sînt: adăposturi pentru animale, săparea de fîntîni și captări de izvoare, garduri și tarlalizare, porți de tîrlire etc.

Pentru buna desfășurare a acțiunilor prevăzute în planul de exploatare a pășunilor și pentru a asigura în permanență îndrumarea tehnică în acțiunile de îngrijire și îmbunătățire a pășunilor, comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și raionale au datoria de a repartiza fiecărui tehnician din rețea cîte 1—2 comune în care aceștia să se ocupe îndeaproape și efectiv de aplicarea lucrărilor mai sus amintite.

Ing. C. BISTRICEANU
din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

AVERE OBȘTEASCĂ

Numărul animalelor a crescut simțitor la gospodăria agricolă colectivă „Viață Nouă", din Romînești, regiunea Ploești. Grajdul de față adăpostește peste 59 de porci pe care colectivistul Voinea Vasile îi îngrijește cu multă pricepere.

Foto: D. CONSTANTINESCU

CIFRE ȘI FAPTE
DIN UNITĂȚILE AGRICOLE SOCIALISTE

Din darea de seamă prezentată de președintele gospodăriei colective din Cistei de Mureș, raionul Aiud, cu ocazia împărțirii avansului de 40 la sută, a reieșit că din sectorul zootehnic au rezultat cele mai mari venituri bănești. Pentru aceasta colectiviștii au hotărît să mărească numărul de scroafe cu încă 14. Tot atunci ei au hotărît construirea unei sere, iar de cîteva zile au început construirea ei.

ROȘU ARTIMAN
corespondent

★

Nu de mult la gospodăria colectivă din satul Mitoc, raionul Bîrlad, s-a sărbătorit împărțirea avansului de 40 la sută. Datorită producțiilor bune obținute la grîu 1.500 kg. la ha., (adică cu 600 kg. mai mult decît individualii), orz 2.300 kg., colectiviștii au dus acasă mari cantități de cereale. Astfel, colectivistul G. Miron, pentru cele 478 zile-muncă efectuate împreună cu familia, a primit 1.952 kg. grîu, 25 kg. brînză, 218 kg. orz, 114 kg. ceapă și alte produse, precum și 1.912 lei etc.

C. STOICESCU
corespondent

★

Fondul de bază al gospodăriei colective din comuna Sîrbi, raionul Bîrlad, a crescut în cei 9 ani scurși de la înființare, de peste 15 ori. Aceasta a făcut cu putință ca averea obștească să crească continuu iar traiul colectiviștilor să fie mereu mai bun. Hotărîți să facă din colectiva lor o unitate înfloritoare, îndată după consfătuirea de la Constanța, colectiviștii au întocmit un plan de perspectivă care a și început să prindă viață. S-a hotărît printre altele, dezvoltarea fermei de animale și plantarea a noi terenuri cu viță de vie și pomi fructiferi. Pînă la sfîrșitul anului 1959, numărul animalelor de producție va crește la 35 de vaci de lapte, 150 de porci și 700 de păsări. O parte din animale au și fost cumpărate. Suprafața ocupată de vie și livadă va crește la 30 de hectare.

De curînd, încă 27 de familii de țărani muncitori individuali, văzînd succesele obținute de gospodăria colectivă, au cerut să fie primiți și ei în marea familie a colectiviștilor.

In podgoria Drăgășanilor

In viile gospodăriei agricole de stat Drăgășani din regiunea Pitești, culesul strugurilor de masă este în toi. Iată-le pe muncitoarele Maria Tabacui și Valentina Tioriu (în prim plan) care culeg zilnic sute de kilograme de struguri.

Foto: AGERPRES

IN SCURT TIMP

Colectiviștii din Valea Rea și-au întărit considerabil gospodăria

Intre satele Ungureni și Valea Rea, pe panta domoală a unui deal de pe malul Motrului, și-a fixat sediul gospodăria agricolă colectivă „Partizanii Păcii". In gospodărie s-au înscris oameni din ambele sate. Perimetrul și sediul l-au fixat acolo, între sate, ca drumul să le fie la fel de lung. Pe locul odinioară gol s-au ridicat multe construcții gospodărești.

Gospodăria colectivă „Partizanii Păcii" este o unitate mică: are cu puțin peste o sută de ha. de teren arabil. După consfătuirea de la Constanța, gospodăria și-a îndreptat efortul în trei direcții importante: crearea sectorului zootehnic, ridicarea construcțiilor necesare, înființarea de întreprinderi anexe. N-a fost uitat, bineînțeles, nici sectorul producției vegetale. Producțiile gospodăriei, care întrec pe cele obținute de întovărășiri cu sute de kilograme, sînt o dovadă în acest sens.

După consfătuire, gospodăria și-a creat și dezvoltat sectorul zootehnic. Ferma mixtă are astăzi o turmă de oi, vaci de lapte, scroafe. Deși ferma este abia la început s-au obținut deja cîteva rezultate bune. Mai bănoasă se dovedește creșterea porcilor. Fiecare scroafă are 2 fătări într-un an. Pînă acum s-a obținut în medie 10,2 purcei la o fătare. Purceii sînt crescuți pînă la 30—60 de kg. și vînduți, pe bază de contract, organelor O.R.A.C.A. Pînă la această greutate purceii cresc foarte repede consumînd zer, trifoliene și foarte puține concentrate. Intrucît concentratele nu se găsesc în cantități prea mari din cauza condițiilor nefavorabile din acest an, gospodăria colectivă va continua ca pînă la recolta viitoare să valorifice porcii la greutatea de circa 50—60 de kg.

Vacile sînt singurele care nu dau încă rezultatele așteptate: 1.150 de litri de lapte pe cap de vacă este o producție mică. Gospodăria va mări totuși numărul de vaci și colectiviștii speră ca, în curînd, producția de lapte să crească. Numai pentru vacile de lapte au fost puse la murat peste 40 de tone de nutreț de bună calitate. Nutrețul este murat în cele două silozuri solide construite de colectiviști din piatră și ciment.

Eforturile colectiviștilor s-au îndreptat, după cum am spus, și-n direcția ridicării de construcții. În afara silozurilor de care am amintit, colectiviștii au mai construit o maternitate de mare capacitate pentru scroafe, un saivan, un grajd pentru bovine etc. Ridicate prin munca colectiviștilor, construcțiile au costat ieftin. Așezarea gospodăriei a ajutat colectiviștilor să construiască la un preț de cost scăzut. Gospodăria se află la circa 100 de metri de Motru care-i oferă piatră, nisip etc., și la cîteva sute de metri de pădure; transportul materialelor s-a putut face deci cu ușurință chiar în zilele cînd atelajele erau mult solicitate pe cîmp. In momentul de față, gospodăria construiește împreună cu alte unități un pod peste rîul Motru. Podul e așezat chiar lîngă sediul și acareturile gospodăriei. El va deservi un număr de circa 15—20 de sate. Și-n acest fel gospodăria își face simțită prezența în satele din jur.

In sfîrșit, o altă direcție de care vorbeam, se referă la înființarea de întreprinderi anexe. Gospodăria posedă o moară și un gater, care, în numai cîteva luni, i-au adus venituri de zeci de mii de lei. Și mai mari vor fi veniturile aduse de aceste întreprinderi în lunile ce urmează.

Vicepreședintele consiliului de conducere al gospodăriei e un tînăr căruia nu-i dai mai mult de 23 de ani. Vorbele sale vădeau însă o experiență bogată. El îmi spunea că hotărîrea de a înființa cele 2 întreprinderi a pornit nu din ideea restrîngerii activității pur agricole ci, dimpotrivă. „Moara și gaterul trebuie să ne dea repede banii trebuincioși pentru noi construcții, pentru plantații de pomi și viță de vie, pentru sporirea numărului de animale.

★

In ultimele 6—7 luni, gospodăria colectivă „Partizanii Păcii" și-a concentrat eforturile în trei direcții, obținînd rezultate bune și o experiență bogată, valoroasă. Experiența sa a început deja să fie folosită de gospodăriile colective din Cîrciu și Boca, așezate nu prea departe de Valea Rea, pe aceeași parte a Motrului. Secției agricole îi revine datoria de a populariza succesele și experiența colectivei din Valea Rea în rîndul tuturor celor 160 de întovărășiri, cooperative de producție și gospodării agricole colective. Rezultatele obținute de gospodăria „Partizanii Păcii" pot fi obținute de oricare altă unitate din raion.

M. CALIANU

In regiunea STALIN

Ritmul însilozării furajelor trebuie intensificat

In ultimii ani, gospodăriile agricole socialiste precum și țăranii muncitori cu gospodării individuale din regiunea Stalin, au dezvoltat mult creșterea animalelor. Numeroase gospodării colective din raioanele Codlea, Sibiu, Mediaș, Sighișoara și altele au organizat ferme de vaci, oi, porci și păsări, de pe urma cărora colectiviștii obțin anual însemnate venituri bănești.

Zilele trecute, cu prilejul unei scurte vizite făcute prin cîteva raioane ale acestei regiuni, m-am interesat și despre felul în care sînt asigurate animalele pe timp de iarnă cu furajele necesare. Din cele constatate pe teren, reiese că în afară de unitățile gostat din raionul Codlea, unde au fost însilozate mari cantități de nutrețuri, în gospodăriile de stat din alte raioane lucrările de însilozare sînt mult rămase în urmă.

Cantități mici de nutrețuri au fost însilozate în gospodăriile de stat din raza raioanelor Agnita, Tîrnăveni, Mediaș și Rupea. In cele 11 gospodării de stat aflate în raioanele Tîrnăveni și Agnita fuseseră însilozate pînă la data de 30.IX. a.c., abia 8.240 tone de nutreț, din 30.388 tone prevăzute a se realiza în acest an. Pe întreg Trustul gostat au fost însilozate pînă la data de mai sus cantități ce reprezintă un procent de numai 33 la sută față de plan.

De rămînerea în urmă la însilozări se fac vinovați, pe lîngă directorii gospodăriilor de stat Bruiu, Agnita, Hendorf, Blaj, Sînmiclăuș, Zagăr, Criț, Homorod, Rupea și Vorumloc și unii dispeceri ai trustului. Cum pot spune că și-au făcut datoria în această privință dispecerii I. Lung, Victor Culceanu, Radu Drăghici sau Constantin Zgîrcu, atît timp cît gospodăriile de stat din raza lor de activitate nu și-au asigurat suficiente furaje însilozate pentru hrănirea animalelor pe timp de iarnă?

In ceea ce privește gospodăriile colective, s-au înregistrat bune rezultate la însilozarea nutrețurilor, mai ales în raioanele Codlea și Sibiu. In alte părți ale regiunii însă au rămas încă multe gospodării colective care nu și-au asigurat pînă în prezent suficiente cantități de furaje însilozate. Intr-o astfel de situație se află mai ales gospodăriile colective din raioanele Făgăraș, Agnita, Rupea și Sighișoara; aci cantitățile de nutrețuri însilozate variază de la 10 pînă la 21 la sută față de plan.

Pînă la data de 2 octombrie în gospodăriile agricole colective din întreaga regiune se însilozase numai 27.815 tone de nutreț față de 90.000 tone cît era planificat. In raionul Sighișoara, bunăoară, sînt gospodării colective ca cele din Archita, Criș și Laslea care deși au ferme de vaci bine dezvoltate, n-au însilozat pînă în prezent decît cantități foarte mici de nutrețuri.

Ținînd seama că în urma consfătuirii de la Constanța majoritatea gospodăriilor de stat și colective din regiunea Stalin și-au mărit simțitor numărul animalelor de producție este necesar ca organele agricole și de stat de aci să ia măsuri în scopul însilozării unui volum cît mai sporit de nutrețuri. Gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective, întovărășirile și chiar gospodăriile individuale trebuie îndrumate și sprijinite să însilozeze mari cantități de coceni uscați în amestec cu alte nutrețuri verzi, resturi legumicole, frunze și colete de la sfecla de zahăr, cartofii improprii pentru consum și alte nutrețuri. Numai astfel se va putea îndeplini planul de însilozări pe regiune și asigura efectivului de animale o hrană abundentă și de calitate pe timpul iernii.

B. TRAIAN

Din practica agriculturii sovietice

Valorificarea solurilor sărăturate în Siberia

La hotarul Siberiei cu Kazahstanul se întinde o stepă largă, plumburie, lipsită aproape cu desăvîrşire de orice vegetaţie. Pînă şi păsările zboară numai arareori peste pămînturile acestea neprimitoare, neînsufleţite.

Aici e o zonă de soluri sărăturate. Veacuri de-a rîndul au stat pămînturile acestea, care cuprind milioane de hectare, neatinse, fără a aduce nici un folos omului. Valorificarea lor comportă cheltuieli mari şi cere timp îndelungat; ea se face prin aplicarea de amendamente cu ghips şi prin spălarea ogoarelor.

Dar nu s-ar putea găsi oare un procedeu mai rapid şi mai puţin costisitor pentru valorificarea solurilor sărate?

In regiunea de care ne ocupăm, s-a hotărît să se verifice un asemerea procedeu pe masivuri întinse de pămînt. Aici a luat fiinţă sovhozul „Medet", dotat cu o suprafaţă de 60.000 hectare de soluri sărăturate.

Oamenii de ştiinţă şi practicienii din agricultura Siberiei au stabilit că dacă solurile sărăturate sînt lucrate fără să se răstoarne brazda, pămîntul începe să rodească. In sovhozul „Medet" se fac de cîţiva ani arături adînci cu plugul fără cormană. Pe loturile arate în acest fel, sovhozul obţine recolte bune de grîu, porumb şi ierburi furajere.

Printre plantele care cresc aici s-a găsit şi o excelentă plantă pentru combaterea sărăturii solurilor. Este vorba de sulfină, o plantă erbacee foarte răspîndită în sudul U.R.S.S. în lunci şi izlazuri.

In sovhozul „Medet" sulfina se cultivă sistematic. Ea creşte bine pe pămînturile sărăturate, atingînd adesea o înălţime de trei metri, dă o mare cantitate de nutreţ pentru vite, schimbă structura solului şi este totodată un foarte bun îngrăşămînt. Culturile de sulfină şi aratul adînc cu plugul fără cormană permit să se transforme cu repeziciune solurile sărăturate în pămînturi roditoare. In sovhozul „Medet" s-au valorificat în decurs de cîţiva ani peste 20.000 hectare de soluri sărăturate.

Urmînd pilda acestui sovhoz, numeroase alte sovhozuri şi colhozuri din Siberia au pornit asaltul pentru valorificarea pămînturilor nefolosite şi nu e departe vremea cînd cele cinci milioane de hectare de soluri sărăturate din această regiune vor fi puse în slujba omului.

—o—

Activitatea Institutului unional de fitotehnie

Institutul unional de fitotehnie din Leningrad ocupă o imensă clădire în Piaţa Isaakievski.

Oamenii de ştiinţă de la institut îşi îndreaptă principalele cercetări în direcţia completării colecţiei unicale a institutului, numită pe bună dreptate, „fondul de aur al selecţionarilor": ea este alcătuită din peste 160.000 mostre de seminţe.

Mostrele, păstrate în cutii metalice speciale, se află tot timpul sub observaţii. Fiecare cutie este prevăzută cu o reţea pentru accesul aerului.

Colecţia de seminţe a institutului are o deosebită importanţă pentru economia naţională a U.R.S.S. Datorită ei numeroasele staţiuni experimentale, instituţii ştiinţifice, instituţii de învăţămînt superior, grădini botanice şi colhoznici-experimentatori, obţin seminţe excelente pentru lucrările lor experimentale şi de altă natură. De două ori pe an — primăvara şi toamna — Institutul unional de fitotehnie expediază în diferite colţuri ale ţării mii de colete cu seminţe de culturi cerealiere, oleaginoase, legumicole fructifere, furajere şi altele.

Oamenii de ştiinţă au desfăşurat o intensă muncă de selecţionare pentru a obţine din seminţele colecţiei, cele mai preţioase soiuri şi forme de plante în vederea introducerii lor pe scară largă în regiunile pămînturilor înţelenite şi virgine, în regiunile irigate de pe cursul inferior al Volgăi, din sudul Ucrainei şi Turkmenia.

—o—

Crescătorie de moruni în iazul unui colhoz

In colhozul „Drumul spre comunism" din regiunea Saratov, s-a făcut de curînd o valoroasă experienţă, care prezintă o mare importanţă în vederea creşterii peştilor din familia nisetrului. In iazul acestui colhoz s-a pescuit prima partidă de moruni. S-au obţinut 2.500 kg. de peşte la hectar de iaz, ceea ce înseamnă de cinci ori mai mult decît dă un hectar al Volgăi, unde se prind de obicei peşti din familia nisetrului.

Pînă în timpul din urmă se socotea îndeobşte că peştii din familia nisetrului pot creşte numai în apă de mare. Experienţa colhozului „Drumul spre comunism" dovedeşte că aceşti peşti pot să crească şi în iazuri închise cu apă dulce.

Cele mai valoroase soiuri de peşti din familia nisetrului — morunul şi păstruga — pătrund, atunci cînd vine timpul să depună ouă, din Marea Caspică în gurile Volgăi şi urcă spre locurile unde se face bătaia peştilor şi unde morunul respectiv s-a născut el însuşi cu 16—18 ani în urmă.

In toamna aceasta barajul de la Stalingrad va acoperi albia Volgăi şi va închide peştilor drumul spre locurile de bătaie. Ce-i de făcut? In baraj se amenajează ecluze speciale pentru peşti. In afară de aceasta, crescătoriile de peşti vor ajuta să se obţină pui, dar aceştia vor intra de aici în mare. Iată de ce s-a pus problema dacă n-ar fi cumva posibil să se crească peşti din familia nisetrului în iazuri cu apă dulce. Profesorul ihtiolog N. Nikoliukin din Saratov a dovedit că lucrul acesta este posibil, folosind, ce e drept, în acest scop anumite specimene obţinute de el din hibrizi de cegă şi nisetru, morun şi nisetru şi altele.

Urmărind lucrările profesorului Nikoliukin, un colaborator al Staţiunii piscicole din Saratov, O. Kuznetov, s-a gîndit că dacă în iazurile colhoznice pot trăi hibrizi de nisetru, de ce n-ar putea să trăiască şi pui de specimene pure? Cîţiva pui de morun au fost lansaţi în iazul colhozului „Drumul spre comunism". Experienţa a fost încununată de succes: puii s-au dezvoltat normal şi în toamnă au atins o greutate de 550 grame.

Experienţe asemănătoare au fost făcute şi în iazurile altor colhozuri şi sovhozuri. In iazul sovhozului „Udarnik" s-au lansat 1.500 pui de morun, în iazul colhozului „Bolşevik" — 500. In curînd creşterea morunilor în iazurile colhozurilor va deveni un lucru obişnuit.

S. NEBESNII

Creşte reţeaua telefonică în R.S.S. Moldovenească

Centrala telefonică automată din satul Chiţcani, raionul Bender (R.S.S. Moldovenească), deserveşte în prezent toate brigăzile de producţie, fermele şi atelierele colhozului „Grădinarul roşu", cum şi spitalul şi şcolile din sat. Nu de mult Oficiul raional de telecomunicaţii din Tiraspol a dat în folosinţă centrala telefonică automată din satul Nezavertailovka. Se lucrează la instalarea de centrale telefonice automate în satul Moscovei din raionul Cahul şi în satul Vişneva din raionul Comrat. In satele din R.S.S. Moldovenească funcţionează în prezent 30 de centrale telefonice automate şi 84 semiautomate. Pînă la sfîrşitul acestui an vor fi date în folosinţă alte 5 centrale telefonice automate săteşti.

Din R. P. D. Coreeană

Membrele unei cooperative agricole din provincia Hoanhe selecînd gogoşile viermilor de mătase.

NOTA

Un episod OBIŞNUIT

Cu cîteva săptămîni în urmă, ziarul chinez „Liaoming Jipao" anunţa cu titluri groase pe prima pagină: „Un nou sputnik a fost lansat în provincia Hanrui: la cea de-a doua recoltare a orezului s-a obţinut o producţie de 43.075 kg orez pe fiecare mu" (a 15-a parte dintr-un hectar). După cîteva zile, un alt ziar anunţa că pe cinci parcele aparţinînd unei comune populare de lîngă Tien-Tin, s-au obţinut recolte de 5 pînă la 60 tone orez pe fiecare mu. O altă ştire, semnala faptul că în numai cîteva luni, ţăranii din provincia Cekiang au săpat 1.411.000 puţuri, cu ajutorul cărora au putut înfrînge seceta ce le ameninţa recoltele.

Fapte deosebite? Deloc. Aspecte obişnuite ale gigantice bătălii pentru înflorirea agriculturii, pe care marele popor al Chinei o duce sub conducerea Partidului Comunist Chinez. In cronica acestei paşnice bătălii se înscriu zilnic mii şi mii de fapte de eroism, mii de pilde de devotament şi de solidaritate. Un asemenea episod este şi cel cunoscut sub numele de „stîrpirea păsărilor mîncătoare de grăunţe". Iată despre ce este vorba. De cîţiva ani, lanurile comunelor din apropierea Pekinului erau năpădite în timpul secerişului de sute de mii de musafiri nepoftiţi. Semănînd foarte bine la înfăţişare cu vrăbiile, păsările acestea, de o lăcomie înspăimîntătoare, aduceau mari pagube recoltelor. Toate mijloacele încercate pentru distrugerea sau îndepărtarea lor s-au dovedit zadarnice.

Şi totuşi, de curînd, în numai trei zile, păgubitoarea oaste a „mîncătoarelor de grăunţe" a fost complet distrusă. După îndelungate observaţii, s-a constatat că păsările acestea nu pot zbura mai mult de trei ore fără întrerupere, iar apoi trebuie să cadă la pămînt. Cunoscîndu-le de acum „slăbiciunea", locuitorii Pekinului au trecut la acţiune. In zorii unei dimineţi dinainte stabilite, bătălia a început: bărbaţi, femei, copii, bătrîni, au ieşit din case înarmaţi cu cele mai felurite obiecte care pot face zgomot: cratiţe, tingiri, bucăţi de fier şi tablă precum şi cu bucăţi de stofă colorată atîrnate în vîrful unor bastoane. Bătrînii şi femeile s-au aşezat lîngă trunchiurile arborilor. Copiii s-au căţărat pe acoperişuri, [illegible] cît mai mult zgomot cu putinţă. Infricoşate, păsările s-au înălţat în văzduh căutînd adăpost. Zadarnic însă. In tot oraşul nu au găsit un singur loc măcar unde să se poată odihni. Cîteva ore după începerea vînătorii, au început să cadă şi primele „victime". In trei zile, în tot Pekinul nu se mai găsea o singură „mîncătoare de grăunţe". E lesne de închipuit bucuria ţăranilor din comunele învecinate, mulţumită pe care le-au adresat locuitorilor Pekinului pentru acest minunat gest de solidaritate.

Un proverb care ilustrează străvechea înţelepciune chinezească spune: „Rîurile mici fac marile fluvii". La temelia uriaşului avînt al Chinei Populare stau mii de asemenea episode „obişnuite".

S. LEONARD

NOBILUL GEST al Republicii Populare Chineze

Intreaga opinie publică mondială a acordat o înaltă preţuire recentului gest plin de umanitate al Republicii Populare Chineze. Intr-adevăr, conform ordinului dat de ministrul Apărării al R. P. Chineze, Pîn De-huai, la 6 octombrie, unităţile de pe frontul din Fuţzian au încetat pentru o perioadă de şapte zile, focul împotriva forţelor ciankaişiste din insulele Ţzînmîndao şi Matsushan. Inăuntrul acestei perioade, cei de pe insulă vor putea fi aprovizionaţi cu cele necesare cu condiţia ca transportul să nu fie efectuat sub escorta vaselor americane. Aşa cum se arată în apelul adresat compatrioţilor din Taiwan, operaţiunile militare din regiunea Ţzînmîndao au un caracter de pedepsire împotriva forţelor ciankaişiste care de pe cele două insule de coastă se dedau la acţiuni agresive. Guvernul legal al întregii Chine s-a adresat din nou compatrioţilor militari şi civili din insulele Taiwan, Penhuledao, Ţzînmîndao şi Matsushan, chemîndu-i la tratative care să pună capăt acestui război civil care durează de 30 de ani. Asemenea chemări au mai fost adresate şi în alte ocazii şi fără îndoială că ele ar fi găsit de mult ecoul aşteptat dacă clica trădătorului Cian Kai-şi — menţinut la putere cu sprijinul S.U.A. — n-ar fi împiedicat acest lucru.

Gestul umanitar al R. P. Chineze are o semnificaţie profundă: el arată voinţa de pace a marii Chine populare şi demonstrează întregii lumi că ar fi de ajuns ca imperialiştii americani să înceteze amestecul în treburile interne ale Chinei pentru a se asigura destinderea încordării create în această regiune.

Bineînţeles dacă Statele Unite vor continua să meargă pe calea războiului, le aşteaptă un ruşinos eşec.

Incercările făcute de preşedintele Eisenhower de a semăna confuzie cu privire la atitudinea U. R. S. S. faţă de evenimentele din strîmtoarea Taiwan au primit şi ele un categoric şi limpede răspuns din partea tovarăşului N. S. Hruşciov. El a atras din nou atenţia că eliberarea insulelor este o chestiune internă a Chinei şi că intervenţia Statelor Unite reprezintă un amestec grav în treburi care sînt exclusiv de competenţa poporului chinez. Cît priveşte ajutorul pe care Uniunea Sovietică este hotărîtă să-l dea R. P. Chineze, el va veni numai în cazul cînd R. P. Chineză ar fi atacată din afară. „Noi — a spus N. S. Hrusciov — nu am intervenit şi nu intenţionăm să intervenim în războiul civil pe care poporul chinez îl duce împotriva clicii ciankaişiste".

Ambele evenimente arată limpede cum poate fi rezolvată situaţia încordată din Extremul Orient. Forţele americane trebuie să fie retrase din regiunea Taiwanului şi în acelaşi timp să înceteze amestecul S. U. A. în treburile interne ale Chinei. Apoi, între R. P. Chineză şi reprezentanţii populaţiei din Taiwan şi celelalte insule de sub dominaţia ciankaişiştilor vor începe tratative care să pună capăt războiului civil. O asemenea rezolvare va fi în conformitate atît cu drepturile suverane ale poporului chinez cît şi cu interesele păcii.

Pentru încetarea experienţelor cu arma atomică şi cu hidrogen

Problema încetării experienţelor cu arma atomică şi cu hidrogen constituie una din problemele cele mai importante ale actualei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. Salutînd cu căldură eforturile perseverente făcute de Uniunea Sovietică pentru a feri omenirea de primejdia unui război atomic, popoarele aşteaptă ca Adunarea Generală a O.N.U. să se pronunţe pentru încetarea imediată a experimentării armei nucleare de către toate puterile care efectuează asemenea experienţe. Dacă Adunarea Generală a O.N.U. s-ar pronunţa în acest sens, nici un guvern nu ar putea să nesocotească acest fapt.

Din păcate însă, cererea aceasta a întregii omeniri iubitoare de pace continuă să fie ignorată de către puterile occidentale, care sabotează luarea unei asemenea măsuri. Aşa cum a arătat A. A. Gromîko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., şeful delegaţiei sovietice la a 13-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., în cadrul unei conferinţe de presă care a avut loc zilele trecute la New York, guvernele S.U.A. şi Marii Britanii nu vor nici pe viitor să-şi ia angajamentul de a înceta experienţele cu arma nucleară. Mai mult încă, din cuvîntarea rostită de ministrul Afacerilor Externe al Franţei rezultă că guvernul francez este ferm hotărît să pună piedici în calea realizării unui acord cu privire la încetarea experienţelor, dorind să producă el însuşi cît mai repede bomba atomică.

Ocupîndu-se de propunerea guvernului sovietic ca apropiata conferinţă de la Geneva să aibă loc la nivelul miniştrilor Afacerilor Externe, şeful delegaţiei sovietice şi-a exprimat speranţa că guvernele S.U.A. şi Angliei vor avea o atitudine pozitivă faţă de această propunere.

★

La 8 octombrie a avut loc prima şedinţă a Comitetului Politic al O.N.U. In cadrul şedinţei, V. A. Zorin, reprezentantul Uniunii Sovietice, a subliniat faptul că discutarea în Comitetul Politic a propunerii încetării experienţelor nucleare va influenţa în mod favorabil asupra viitoarelor tratative de la Geneva. V. A. Zorin a cerut ca această problemă să fie inclusă prima pe ordinea de zi a Comitetului Politic, a doua problemă, legată de prima, fiind aceea a reducerii bugetelor militare.

In sprijinul cererii formulate de U.R.S.S. a luat cuvîntul Silviu Brucan, din partea delegaţiei R. P. Romîne. El a combătut încercarea Statelor Unite de a abate atenţia Comitetului Politic de la o problemă atît de importantă ca aceea a încetării experienţelor nucleare şi de la problema reducerii bugetelor militare. Practica trecutului — a arătat delegatul R. P. Romîne — a demonstrat elocvent că discuţiile generale, abstracte, asupra dezarmării nu au dus la nici un rezultat. Oare aceasta se aşteaptă şi acum de la acest Comitet care are la activul său atît de puţine rezultate?

Reprezentantul R. P. Romîne a subliniat că discutarea acestor două probleme trebuie să se bucure de prioritate în comitet.

SPORT

Activitate rodnică la Hălchiu şi Balta Albă

Printre colectivele sportive fruntaşe din mediul sătesc se numără şi colectivul „Recolta" din comuna Hălchiu, regiunea Stalin, care reprezintă pe lucrătorii de la gospodăria agricolă de stat „Octombrie Roşu". Membrii acestui colectiv — în număr de 160 — îţi vorbesc cu multă pasiune despre echipa lor de handbal, care a cucerit anul acesta titlul de campioană regională şi în prezent activează în divizia B, unde obţine rezultate meritorii. De altfel, acest sport este foarte dezvoltat şi îndrăgit de sătenii din Hălchiu. Meciurile de handbal care se desfăşoară aci sînt vizionate de un număr foarte mare de spectatori.

Cît priveşte baza sportivă din Hălchiu, credem că nu greşim dacă afirmăm că poate concura cu multe baze din diferite oraşe ale ţării.

★

Un alt colectiv sportiv cu o frumoasă activitate este „Tractorul" S.M.T. Balta Albă, raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galaţi, care a fost înfiinţat anul acesta şi care numără 224 de membri înscrişi în U.C.F.S. — adică pe toţi salariaţii S.M.T.-ului. Echipa de fotbal a acestui colectiv a cucerit recent titlul de campioană raională şi s-a calificat în campionatul regional, iar echipele de volei şi popice, s-au clasat în primele locuri în campionatele raionale. De asemenea, printre frumoasele succese repurtate de membrii colectivului „Tractorul" din Balta Albă se numără şi cucerirea titlurilor de campioni regionali ai celei de a III-a Spartachiadă de Vară, obţinute de ciclistul Aurel Turcu, la proba biciclete de oraş şi Dumitru Filip, la proba semi-curse; acesta a ocupat şi locul 2 pe ţară, la finalele care s-au desfăşurat la Bucureşti. Apoi, mai trebuie menţionat titlul de campion regional la trîntă, obţinut de Răducanu Lapoviţa, la categoria 84 kg. Acesta, de asemenea, s-a clasat pe locul 2 la finalele Spartachiadei.

M. LERESCU

VINURILE ROMÎNEŞTI printre cele mai bune din lume

(Urmare din pag. 2-a)

moniului viticol şi la modernizarea procesului de vinificaţie.

Dacă anul acesta la Ljubljana şi Budapesta am triplat numărul medaliilor de aur, faţă de anul trecut la Ljubljana, aceasta se datoreşte desigur materialului excelent de care dispunem şi tehnicii pe care o stăpînesc specialiştii noştri. Dorinţa şi străduinţa de perfecţionare a tehnicienilor noştri viticultori şi oenologi s-a reflectat în mod deosebit în rezultatele obţinute de către gospodăriile agricole de stat. Astfel la concursul republican din ianuarie a.c., gospodăriile agricole de stat s-au clasat printre ultimii. Numai după cîteva luni însă, printr-o muncă asiduă, ele au reuşit să cucerească un loc de frunte la concursurile internaţionale de la Ljubljana şi Budapesta.

La succesul nostru a contribuit în foarte mare măsură aplicarea schemelor tehnologice elaborate de institutele de cercetări prin staţiunile lor experimentale de viticultură, precum şi a noilor metode şi procedee de vinificare pentru obţinerea vinurilor superioare. Peste 90 la sută din numărul medaliilor de aur primite, revin produselor obţinute în urma aplicării acestor metode şi scheme tehnologice.

In urma celor două concursuri internaţionale, rezultă o serie de constatări de care trebuie să ţinem seama în acţiunea replantărilor şi a producerii categoriilor şi tipurilor de vinuri. Vinurile albe seci, curente şi superioare au alcătuit majoritatea covîrşitoare a vinurilor prezentate la Ljubljana şi Budapesta. Aceste categorii de vinuri sînt cerute şi apreciate de consumatori. Vinurile de desert, licoroase, dulci şi alcoolice, preparate după scheme tehnologice precise ocupă un loc important în comerţul internaţional. Au fost mult apreciate şi vinurile noastre negre superioare cu un conţinut scăzut de zahăr la litru.

Ţara noastră dispune de condiţii extrem de favorabile pentru obţinerea tuturor acestor categorii şi tipuri de vinuri în cantităţi apreciabile pentru piaţa internă şi externă.

Este însă absolut necesar ca paralel cu marea acţiune de refacere şi extindere a patrimoniului viticol să se construiască crame şi pivniţe moderne, dotate cu tot utilajul şi aparatura nivelului tehnicii actuale, în care vinificarea, maturarea, învechirea şi păstrarea vinurilor să decurgă în condiţii optime.

— Ce trebuie făcut în această toamnă pentru obţinerea în viitor a unor succese tot mai de seamă.

— Recolta de struguri din acest an este deosebit de bună în toate podgoriile ţării. Coacerea la majoritatea soiurilor a decurs în condiţii bune. Cantitatea de zahăr a ajuns la peste 250 g la litru. Toate acestea fac ca materia primă să fie excepţională pentru obţinerea unor vinuri de calitate. Pentru aceasta însă este necesar să se ia toate măsurile tehnice şi organizatorice pentru o vinificare raţională şi aplicarea celor mai adecvate scheme tehnologice.

Pe unele locuri a început deja apariţia mucegaiului. Timpul ploios favorizează extinderea acestuia şi în alte părţi. De aceea, trebuie să se ia toate măsurile preventive pentru a evita diferite boli, provocate vinurilor de acest mucegai. In acest scop trebuie să se ia următoarele măsuri: culegerea şi vinificaţia strugurilor mucegăiţi se va face separat. Mustul obţinut se va decanta cu bioxid de sulf lichid. Pentru a evita oxidarea mustului care în cazul strugurilor mucegăiţi este mult mai accentuată, aceştia se vor trata cu o soluţie de metabisulfit în momentul sdrobitului, sau chiar din vie; decantarea mustului se va face în cele mai bune condiţii pentru a-l separa de toate impurităţile. Mustul astfel obţinut se va însămînţa cu fermenţi selecţionaţi sulfitici pentru a înlătura orice altă fermentaţie care ar putea fi provocată de fermenţi străini; fermentaţia mustului trebuie urmărită îndeaproape şi în special mersul temperaturii care nu trebuie să depăşească 24—26 grade C pentru vinurile albe şi maximum 28 grade C pentru vinurile roşii şi aromate, nu aşa cum se întîmplă în majoritatea cazurilor cînd temperatura de fermentaţie trece de 30—35 grade C. Acolo unde timpul este răcoros, se va căuta să se ridice temperatura mustului. După 2—3 săptămîni de la încetarea fermentaţiei se va face un pritoc prematur pentru a separa vinul de grosul drojdiei care conţine o serie de fermenţi străini şi diferite impurităţi care pot altera vinul. Se va face, de asemenea, controlul de rezistenţă a vinului la aer înaintea oricărei manipulări pentru a evita oxidarea care-i depreciază calitatea.

Din viaţa şi lupta muncitorilor agricoli din ţările capitaliste şi coloniale

FILIPINELE – o ţară bogată cu o istorie tristă

Cu nenumărate bogăţii a înzestrat natura solul şi subsolul celor aproape 7.100 de insule şi insuliţe ce constituie arhipelagul insulelor Filipine. Această ţară, situată în partea de vest a Asiei, cu o suprafaţă totală de 299.400 km. pătraţi, şi o populaţie de 21 milioane de locuitori, este formal o republică independentă, dar în realitate o colonie americană. Capitala ţării este Manilla, cel mai mare centru industrial şi comercial şi cel mai important port filipinez.

Clima caldă şi umedă din această regiune favorizează creşterea culturilor de cafea, trestie de zahăr, tutun, cînepă, mirodenii. Cele 123 varietăţi de palmieri — printre care şi cocotierii — ce cresc aci, au făcut ca insulelor Filipine să li se dea denumirea de insule-grădini. Subsolul Filipinelor, tot atît de darnic, conţine bogate zăcăminte de aur, fier, crom, mangan, petrol.

Toate aceste bogăţii au aţîţat lăcomia colonialiştilor şi au adus poporului filipinez — liber pînă în secolul XVI — jugul străin colonialist. Incepînd de atunci, mai bine de trei secole filipinezii au stat sub jugul monarhiei spaniole, iar exploatarea nenumăratelor bogăţii ale insulelor Filipine umplea buzunarele negustorilor spanioli. Spre sfîrşitul secolului XIX, profitînd de răscoalele izbucnite în coloniile spaniole, Filipine şi Cuba, Statele Unite au declarat război Spaniei, război în urma căruia ieşind învingători au primit în schimbul sumei de 20 milioane dolari insulele Filipine.

In anul 1946, Statele Unite au acordat — pe baza unei legi adoptate încă în 1934 — o aşa-zisă independenţă Filipinelor. Ce se întîmplase? Renunţau oare monopoliştii americani la Filipine? Nicidecum. Statutul colonial al ţării nu a fost modificat cîtuşi de puţin, monopoliştii continuînd să controleze atît economia, cît şi politica Filipinelor. Urmarea directă a aservirii economice şi politice a ţării, este situaţia dezastruoasă în care se zbate poporul filipinez. Imensa majoritate a celor 21 de milioane locuitori ai Filipinelor o formează ţăranii. Cu toate acestea, trei cincimi din pămîntul arabil aparţine plantatorilor americani, iar cea mai mare parte din rest — moşierilor feudali autohtoni. Orînduirea feudală care mai domneşte şi astăzi în satele din Filipine îi condamnă pe ţăranii muncitori să lucreze ca iobagi pe haciendele (mari moşii) ce aparţin acestor moşieri şi bisericii catolice care-i exploatează tot atît de crunt ca şi moşierii feudali. Ţăranul este nevoit să dea moşierului, în cazul că reuşeşte să arendeze, pămîntul de la acesta, 50 pînă la 70 la sută din recolta obţinută. Partea din recoltă rămasă după plata arendei şi după achitarea impozitelor foarte ridicate nu ajunge, de regulă, pînă la noua recoltă. De aceea, tot mai mulţi ţărani sînt nevoiţi să se angajeze ca lucrători pe plantaţii. Pentru munca lor istovitoare ei primesc o nimica toată, cel mult 2—3 pesos pe zi, bani care nu ajung nici măcar pentru masa unei familii puţin numeroase. Dar muncitorii agricoli nu au acest venit decît cel mult 3—4 luni pe an, cînd reuşesc să-şi găsească de lucru.

In partea centrală a insulei Luzon care este numită „rezervorul de orez al ţării" subalimentarea muncitorilor de pe plantaţii — aşa cum recunosc chiar şi oficialităţile — este permanentă. Subalimentarea şi munca istovitoare duc la o îmbătrînire prematură şi contribuie la răspîndirea în rîndurile muncitorilor agricoli de pe plantaţii a unui val de tuberculoză, de beriberi şi alte boli grave. „Insuficienţa vitaminelor în hrana muncitorilor agricoli al căror aliment de bază este orezul decorticat — scrie ziarul „Daily Mirror" care apare la Manilla, — face că boala beriberi să devină astăzi un adevărat flagel".

Folosindu-se de situaţia lor monopolistă, magnaţii Wall-Street-ului impun reducerea suprafeţelor cu culturi tradiţionale în Filipine, ca să obţină un debuşeu pentru mărfurile lor. Inainte vreme, Filipinele erau renumite pentru tutunul de calitate superioară cultivat mai ales în provinciile Isabela şi Cahaian. Iar la ordinele stăpînilor americani suprafaţa cultivată cu tutun a fost redusă în anul 1952 la jumătate, zeci de mii de muncitori agricoli rămînînd astfel fără de lucru. Cauza principală a scăderii catastrofale a producţiei de tutun este concurenţa americană. Filipinele sînt nevoite să importe anual din S.U.A... ţigări în valoare de 25 milioane dolari. Dealtminteri, întreaga economie a Filipinelor se află sub controlul trusturilor americane. Societatea „Binalbagan Isabella Sugar" deţine monopolul asupra cumpărătorilor de sfeclă de zahăr, a producţiei zahărului şi a exportului său în Statele Unite. Numai în provincia Negros, această societate cumpără în fiecare an sfecla de zahăr de la plantatorii ce deţin o suprafaţă de 3.200.000 ha. Această societate fixează salariile muncitorilor agricoli — printre cele mai mizere din ţară — se bucură de tarife de transport reduse şi este aproape în întregime scutită de taxe vamale la exportul zahărului în S.U.A.

Datorită faptului că Filipinele au fost atrase în blocul agresiv al Asiei de sud-est — S.E.A.T.O. — patronat de S.U.A., în ţară au fost construite 20 de baze americane care ocupă 27,5 la sută din suprafaţa arabilă a ţării.

Lupta poporului filipinez pentru libertate şi condiţii mai bune de trai ia amploare pe zi ce trece. In ciuda măsurilor poliţiste ale dictatorului filipinez Carlos Garcia mase tot mai mari de muncitori, ţărani şi lucrători de pe plantaţii se ridică împotriva actualei stări de lucruri. In provinciile Batangas, Laguna, Pampanga, Bulacan şi Risal, pe insulele Mindanao, Leita, Negros, au loc greve şi răscoale ale ţăranilor şi muncitorilor agricoli care cer desfiinţarea actualei munci semisclavagiste, condiţii omeneşti de muncă şi trai, alungarea monopoliştilor americani, libertate şi independenţă naţională.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".